TAHA'NIN KİTABI
GÜL MUŞTUSU

YAZARIN ÖBÜR ESERLERİ
(DİRİLİŞ YAYINLARI'ndan)

Şiir:

ŞİİRLER I	Monna Rosa
ŞİİRLER II	Şahdamar/ Körfez/ Sesler
ŞİİRLER III	Hızırla Kırk Saat
ŞİİRLER IV	Taha'nın Kitabı/Gül Muştusu
ŞİİRLER V	Zamana Adanmış Sözler
ŞİİRLER VI	Ayinler/Çeşmeler
ŞİİRLER VII	Leylâ ile Mecnun
ŞİİRLER VIII	Ateş Dansı
ŞİİRLER IX	Alınyazısı Saati
GÜNDOĞMADAN	(Şiirlerin Toplu Basımı)

Hikâye:

HİKÂYELER-I	Meydan Ortaya Çıktığında
HİKÂYELER-II	Portreler

Piyes:
PİYESLER-I • ARMAĞAN

Çeviri Şiir:
BATI ŞİİRLERİNDEN • İSLÂMIN ŞİİR ANITLARINDAN

Düşünce:
RUHUN DİRİLİŞİ • KIYAMET AŞISI • ÇAĞ VE İLHAM I-II-III-IV • İSLÂM TOPLUMUNUN EKONOMİK STRÜKTÜRÜ • DİRİLİŞİN ÇEVRESİNDE • İSLÂM• İSLÂMIN DİRİLİŞİ • DİRİLİŞ NESLİNİN ÂMENTÜSÜ • İNSANLIĞIN DİRİLİŞİ • YİTİK CENNET • GÜNDÖNÜMÜ • MAKAMDA • DİRİLİŞ MUŞTUSU • DÜŞÜNCELER I-II • FİZİKÖTESİ AÇISINDAN UFUKLAR VE DAHA ÖTESİ I-II-III • YAPI TAŞLARI VE KADERİMİZİN ÇAĞRISI I-II • UNUTUŞ VE HATIRLAYIŞ • VAROLMA SAVAŞI • ÇAĞDAŞ BATI DÜŞÜNCESİNDEN • SAMANYOLUNDA ZİYAFET

Deneme:

EDEBİYAT YAZILARI-I	Medeniyetin Rüyası Rüyanın Medeniyeti Şiir
EDEBİYAT YAZILARI-II	Dişimizin Zarı
EDEBİYAT YAZILARI-III	Eğik Ehramlar

İnceleme:
YUNUS EMRE • MEHMED ÂKİF • MEVLÂNA

Günlük Yazılar:
FARKLAR • SÜTUN • SÛR • GÜN SAATİ

SÖYLEYİŞLER

Röportaj:
TARİHİN YOL AĞZINDA

Konferans:

ÇIKIŞ YOLU-I	Ülkemizin Geleceği

Meydan konuşması:

ÇIKIŞ YOLU-II	Medeniyetimizin Dirilişi
ÇIKIŞ YOLU-III	Kutlu Millet Gerçeği

SEZAİ KARAKOÇ

TAHA'NIN KİTABI
GÜL MÜŞTUSU

ŞİİRLER IV

9. baskı

DİRİLİŞ YAYINLARI
Nuruosmaniye Cad. Derin Han, No: 8/1
34410 Cağaloğlu - İstanbul Tel: (0212) 519 04 57
Posta Çeki: 348155
www.dirilisyayinlari.gen.

Diriliş Yayınları : 6
Birinci baskı
Taha'nın Kitabı : 1968
Gül Muştusu : 1969
İkinci Baskı
Birarada : 1974
Üçüncü Baskı : 1978
Dördüncü Baskı : 1982
Beşinci Baskı : 1990
Altıncı Baskı : 1996
Yedinci Baskı : 1998
Sekizinci Baskı : 2007

BU KİTAP

Bu kitapta yer alan **Taha'nın Kitabı** adlı şiir 1967 sonbaharı ve 1968 ilkbaharında yazılmış, 1968 yılında hiçbir dergide yayınlanmadan kitap halinde çıkmıştır. **Gül Muştusu** da, aynı şekilde 1969'da yazılarak doğrudan kitap halinde yayınlanmıştır.

© Diriliş Yayınları. BU KİTAP DAHİL BÜTÜN ESERLERİMİZİN TÜM YAYIN HAKLARI SAKLIDIR (Değerlendirme amacıyla yapılacak kısa alıntılar dışında, yazarın yazılı izni olmadan, hiçbir surette alınamaz, çoğaltılamaz, çevirisi yapılamaz, radyo, TV'lerde okunamaz, kaset ve CD'lere aktarılamaz, Internet dosyası açılamaz).

Dizgi-İçdüzen: hayalevi tasarım
Baskı Cilt: Bayrak Matbaacılık San. ve Tic. Ltd. Şti
Davutpaşa Cad. No:14/2 Topkapı / İstanbul
İstanbul - Şubat 2012

TAHA'NIN KİTABI

BİRİNCİ BÖLÜM

DEĞİŞİM

Taha'nın bir kavis görmesi

Taha dağın ucunda
Bir kavis gördü
Dönen bir göz yayıydı bu
Kirpiklerden ve güneşten
Dünyanın sularda kırılmasından
Doğma bir yaz yayıydı bu
Taha'daki değişme böyle oldu
Emdi emdi de Dicle'yi
Bir çocuk nasıl emerse annedeki memeyi
Bütün bunlar iyi dedi
Bir güz başlangıcı da olsa iyi

Bir atın savaşa akışında mı olur böyle bir eğri
Yoksa bir mimarın boğulurken gördüğü son kent çizgisi mi
Bir kundak kıvrımı mı
Belki de gözün ileriye fırlattığı
Yakınlaştırılmış geometrik bir anı
Soyut bir yahudi tapınağı

Taha'nın kavis üzerine sayıklaması

Bir yağmur yağmış
O yağmura karışmış Zülküfül'ün elleri
Ve bir Mesnevi bebeği
Ehram gölgesine bir yağmur yağmış
Toprak ağarmış bir Tevrat gibi
Sonra dört bir yanı Hızır'ın suları sarmış kuşatmış
Çok eleğimsağmalar görmüş bu evren köpeği
Sonra gün açmış
İşte olsa olsa bu kavis
O eleğimsağmalardan kalmış

Ben sünnet olurken
Göstermişti kirvelerim
Horozlarla birlik havadan geçen
Böyle bir eleğimsağma yayı

Bugüne dek
Beni hiçbir yay hiçbir ok değiştirmedi
Yüreğimle karşılaşınca
Bütün kılıçlar kırıldı
Bir saman çöpü gibi
Gözümün önüne gelen

Bu kavis
Neden değiştirdi beni
Neden döndürdü beni çevresinde
Neden öldürdü beni

Eleğimsağma şiiri

Bu eleğimsağma bu bahar öğlesi
Bizden bir çıkma bir dipnotu
Güneşe ve evrene

Bu bize
Babil yokuşlarının
Ebabil kuşlarının armağanı

Bir çeşmedir
Kan verip
Süt aldığımız

Gecemizdir
Saatları
Virajlarda
Ak tutan

Hurmamız ve serabımızdır
Ayla birlik bölünen
Yüreklerimizde

Şiirimizin
En gizli aruzudur
Köpüksüz

Kalbimizdir

İmzamızdır
Kalbimize
Atılan

Son ikindilerde
Çağlayan
Beyimizdir

(Oh gentleman the last afternoon gentleman)

Sonumuzdur

Kim ki geçer altından
Oğlansa kız olur kızsa oğlan

Oğlaktır kuzudur çinidir
Atların yüreğinde çınlayan
Bir çıngıraktır bu

Bir soytarının samanyoluna olan övgüsünü kınama

Taha bir kavis gördü
Onu eleğimsağmanın parçası sandı
Sonra birden samanyolunu anımsadı
Samanyolunu öğen
Bir okul şöleninde
Bir soytarıyı anımsadı

Aldı soytarıların en soytarısı:

Plan gerek plan
Göğe bir plan gerek
Mermerlerin planı

Şeytan gerek şeytan
Göğe bir şeytan gerek
Mermerlerin şeytanı

Bu ses sirkedendir
Bağdan değil sirkedendir
Çan içindeki sirkeden

Çan içindeki sirkeden
Göğe bir insan ağdı
Göğe bir keman ağdı

Aldı soytarıların en soytarısı:

Saman çalan hırsızlar
Ateş çalanlar kıvılcım aşıranlar
Yıldızlardan gümüş kırpanlar
Ayın nurunu üleştirenler
Kaçmışlar döke döke kaçırdıklarını

Şimdi büyüdük masal sona erdi
Sona erdi güneş hikâyeleri
Bilmem neyin nesidir samanyolu dedikleri
Bilmem neyin nesi

Salonun ötesinden bir yankı cevap verdi:

Sen samanyolunu öğdüm sanıyorsun aslında samanı
öğüyorsun

Ay burçlarında gezeyim derken gecenin sarnıcına
düşüyorsun
Kadehleri içip şarabı kırıyorsun
Doğuştan askersin savaşı kınıyorsun
Bir karınca kadar sabrın yok velilik taslıyorsun
Duvar mısın sur musun
Köprü müsün han mısın yıkılıyorsun
Rolün sembolleri biziz ama aktörlüğünü sen yapıyorsun
Biz eser verdik sen tulûat yapıyorsun

Samanyolu destanı

Bir keçi bir Samanyolu'na bakarsa ondan bir İncil doğmaz
İncil'i daha iyi anlar Samanyolu'na bakarsa bir çoban
Güldür çiğ gibi yağan samanyollarından
Uyanır uyanmaz güneşe saldıran doğu çocuklarına
Güzün badem kıra kıra erişir kadınlar ona
Geceleri vurur bir zikir gibi kimi toprak mezarlara
Su gibi yansıtır ağıtları aya ve bakıra
Gökte akan tunçtan bir Dicle'dir ama
Işık salmaz kavunlara umut vermez kan kırmızı karpuzlara
Geceleri Kur'an'ı indirir arılara karıncalara
Gündüzleri bir yakıdır zeytinlere incirlere narlara
Bir verimdir annelerin süt bağlarına
Serpilen bir toz göz yaralarına göğde pınarlarına
Kışın kardır çamlara yazın rüzgâr çınarlara
Evrensel bir kuşak yükselen ezanlara
Aralarında sürekli bir alışveriş dağla mezmurla
En uzun papirüs tevratlara
Bir dondurma serinliği erken gelmiş bir sabah ışıyışı

Alnı yeni zamanların gelecek çağların mimarlarınca
zorlananlara
Sus sus dinlen dinlen ey çan uyumun yok samanyollarına
Cadde sokak ev bütün kent uygun kurulmamışsa
samanyollarına
Mutluluk ne mümkün o kentin insanlarına
Zafer takıdır kurulmuş geceden geceye
Babil'den Mısır'dan Kudüs'ten Mekke'den yükselen
Gökyüzünde bir mıknatıs gibi dönen
Meryem'in yalvarışından İsa'nın neşesinden
Zekeriya'ya yaklaşan bir testere titreyişinden
Yahya'nın başını bir yemiş gibi getiren
Elma koparan bir el gibi kıvrılmış altın tepsiden
Gökyüzünde bir mıknatıs gibi dönen
Kazılmış bir mezar gibi düz ve evlek
Bir serpinti düğün sonu çiçeklerinden
Bir sergi kaynak suyundan ay kepeğinden ve sülüklerden
Yarısı ashab-ı yeminden yarısı ashab-ı şimalden
Ve düğümler düğümler kahve döğen dibeklerden
Ve bir eyer çıkmış çerkez kızlarının ellerinden
Gökyüzünde ve içimizde bir mıknatıs gibi dönen

İKİNCİ BÖLÜM

SAVAŞ

Taha'nın bir kavis görmesi

Kavis görmek Taha'nın gözünde gelenekleşti mi
Bu içten mi gelmekte dıştan mı saldırdı
Biçimlerde başlayan yeni bir değişim mi
Gün mü doğdu kendiliğinden ağaran tepeler mi
Ağaçlar mı çınlıyor yeni bir ağustos böceği mi
Bütün olup bitenler bir yaz düşü mü bir gerçek mi
Bu yaz gökyüzünden boşanan hep ipek mi
Güneş de yanıp duran kızgın bir petek mi
Yıldızlar bal arıları ay bir arı beyi
Samanyolu narlara yönelmiş güz narlarına oğul demek mi

Kavis görmek Taha'nın gözünde yeni bir gelenek mi
Yoksa bu yaz güneş yanıp duran bir kelebek mi
Kalbimiz ezilen bir çiçek mi bir böcek mi
Yoksa yeni gök giysileri örülen yepyeni bir ipek mi
Büyük kan dolaşımında bir bozukluk mu
Küçük kan dolaşımında kırılan bir zemberek mi
Kış mı karakış mı kan karıncalanması mı karında
Yeni bir çocuk mu İstanbul sularında
Bir boğa böğürtüsü mü horozlarda
Ne çok kıravat asılı kasaplarda
Bütün bunlar yokmuş gibi hesapta
Kavis görmek Taha'nın gözünde sürecek mi

Getir bir esinti ey yel peygamberlerden
Kentlere doğru altın gibi akan çöllerden
Hurma gölgesinde su düşleri gören
Karnında kent taşıyan develerden
Ben bir deve gördüm Basra'yı köpük köpük saçıyordu
ağzından
Bir deve de Bağdat'ı lokma lokma yutan
Bir hörgücünde Şam bir hörgücünde kızıl bir akşam
Kudüs'ü Mekke'ye taşıyacak bir deve bulsam
Dicle'de suvarsam onu Fırat'ta yıkasam
Kızılırmak toprağından kına sürsem saçlarına
Sakarya'yı zincir gibi şıkırdatsam
Bardak bardak sunsam Porsuk'u kevser gibi
Refref gibi uçuracak zemzem sunsam

Taha'nın yarasalarla savaşı

Birdenbire çöktü yeni harç yapılacak
Kaynayan bir kireç gibi bir akşam

Bir hava baskını varmışcasına
Sığınak diye evlere kaçıştı bütün bir insanlık buram buram
Yarasalar kurtlar gibi çıktı
Küflü bir peyniri andıran geceden
Biri sesiyle bir caddeyi süpürerek konuştu
Birinin sesi bacalarda yüksek bacalarda tutuştu
Nasıl anlatsam ben size bu sesi bu sesin fısıltı değerini
Birinin sesi sanki atlardan örülen bir kemerdi
Birinin sesi çılgın atlara vurulmuş bir eyerdi
Birinin sesi kubbe kurşunlarından ağır
Birinin sesi lağımlar birliği gibi akıyordu
Birinin sesi bütün aynaları paslandırıyordu
Birinin sesi balık balık balık
Birinin sesi tenha birinin sesi kalabalık
Sesleriyle görüyorlardı bütün işlerini
Seslerini geriyorlardı evrene erişen tellerini
Bu gece yarasalar baskın yapacaktı kente
Taha farkına vardı birdenbire
Ne yapsaydı kavisin bir oyunu muydu bu
Seslense sesini yarasa sesleri bastırıyordu
İkindi yoktu ki suları çağırsın
Kuşluk yoktu ki kuşları çağırsın
Ne sabah ne öğle ne güneş
Gece cinsinden bir dert bu köpürmez
Kalbini sararak Kur'an muşambalarına
Bütün benliğini verdi yarasa duvarına
Sonra birden hatırladı çocukluğunda öğrendiği o uranyum
kelimelerini

Eski bir handa
Yarasa lûgatında
Bir yarasa diyordu ki

Kan kazan bir karabasanım ben
Bir yarasa diyordu ki
Çağlarda çağlayan bir çavlan bir çağlayanım
Çalı çırpı çadır çıkın bir çavdar uygarlığıyım ben
Bir yarasa diyordu ki
Raslantılı rakamlardan bir rahibin rabbıyım

Taha'nın yarasalara birinci hücumu

Az çok anlamıştı Taha yarasaların ağzını
Hıncını özlemini mimarisini kabir tomarını
Tekniğini bilmiyordu belki bilmiyordu savaş imkânını
Ama biliyordu baskın niyetlerini
Bir kavisten arta kalan kâbus
Bir kâbustan arta kalan bir kavisti bu
Bir tavus kavisiydi bu
Gelmiş yerleşmiş ülkeye
Çocuk bezlerine sinmiş bir kızamık yaprağı
Nasıl çıkaracaktı özü boşaltılmış
Çınlayışını yitirmiş ama kuşatıcılığını arttırmış bir sesi
Ölüm de öyle değil mi
İçi boş ama kıyısıyla doğrayan bir çerçeve
Ha ölüm geometrisi ha yarasa sesi
Sonra sessizce sıcak yatakların dürülmesi
Sonra bir sonsuz toprağın küçük bir bucağında
Bir bozbulanıklık ufak bir su akıtma denemesi
Kıyamete kadar süren
Bir mezar boyu bir deprem arşı
Durmamacasına bir kilit sınaması
Pancur açmak kapamak o öğleye

Nerdesin yarasa etkisinden
Kurtaran kesin belge
Nerdesin zeytin uygarlığı
Durmadan içinde çıban yıkanan Zülküfül ırmağı
Kurtuluşu yok bir çıban
Gelir yakalar insanı insan çıkarken çocukluktan
Bir çıban ki doğu demek yel demek
Bir çıban ki annelerin bir işi de bu demek
Bir çıban ki ilk aşkla birlikte gelir gider
Bir çıban ki ilk aşk gibi yer eder
Aşkın göğdeye vurmuş gölgesi sanki
Sanki kiraz sanki nar lekesinin bereketi
Evlerden çıkıp ona saldırdılar
Onu bir ölüm muştucusu sandılar
Bacaların üstüne tünemişti yarasalar
Güçlü bir zafere yaklaşmıştılar
Taha bu ilk tepkide ilk hücumda
Yarasaya kör olan
Bir linçten zor kurtardı kendisini

Doktorun karşısında

Doktor bir kavisim var bir kavisim
Geçen günden beri bir kavisim var
Ondan bir akıntı mıdır yarasalar
Bir kavis önünde linç mi demek kurtarılacak bir kent ki
Yeşil bir toprak selâmeti
Bir kabrin bir cihanlık cömertliği cesareti
Kitaplardan kitaplara
Atılarak erişilmiş bir saygı saati
Bir kırağı yaprağında son direniş çiçekleri

Ölen bir hıristiyanda bir yahudi zambak sesi
Çarşıların boşluğunda ben bir eski çeşme yası
Affedersiniz doktor siz süryani misiniz
(Hayır ben süryani değilim ama arkadaşım süryani)

Ben çok İncil gördüm çıkmamış boyaları
Biraz daha gerilmiş yazıldığı ceylan derisi
Ama silinmiş ölüme karşı dayatan
Lazar'ı ayağa kaldıran muştu defnesi
Bütün defneleri kırdık bir güveç neşesi
Fırınlar açıldı narlar kurudu
Kuyu deştik sular çekildi
Doğ ey kuyruk yıldızı ülker kümesi
Bilirim en çorak toprağın bile var bir kehâneti
Bir kerâmeti
Bir gelecek zaman ticareti
Demet demet muştuları
Demet demet nimetleri
Doktor siz süryani misiniz
Yani eski bir süryani
(Hayır ben süryani değilim ama arkadaşım süryani)

Bilirim bilirim İncil'den yola çıktınız
Ama yolu çabuk şaşırdınız
İncil'den kendinize bir şeyler katacağınıza
Kendinizden İncil'e çok şeyler kattınız
Sevdiniz öyle sevdiniz ki sevdiğinizi tutup mermere işlediniz
Ama sonra tutup mermere taptınız
Mermeri kadeh kadeh
Bir alacakaranlık gibi içtiniz
Sonra kustunuz mermeri

Çağlarca kustunuz mermeri
Ey mermer kusan ırk
Ey oruçsuz tiyatro
Acıkmış iftarsız acıkmışlar
Güneşten başka ne bulmuşsa yemiş olanlar
Doğuya hücum demek doğuya hücum var
İşte size bir kent ki
Yanlış yanan bir linç ampulünden
Size eşsiz bir şölen var
Kemiklerimin ışıklarından
İyi sanat doğrusu misyonerlik
Doktorluk gibi doktor
(Hayır ben süryani değilim ama bir arkadaşım var)

Siz Çin diyorsunuz anlıyorum
Bir pirinç hastalığı falan
Geçiyorsunuz da bengisulardan
Bir Hızır hızarından
Bir tabut pınarından
Gözümün hastalığından
Nasıl ki Meryem de bir çocuk sezmişti Cebrail sularından
Nasıl ki yeşil sancaklar inmişti bir gün Diyarbekir surlarından
Kurtarıyordunuz beni
Bana bir gemi gibi yaklaşan
Üsküdar akşamlarından
Fatih Camii gibi aydınlıktınız
Bir fakir ölüsü kadar sessiz ve sade
Sağımda kırgın solumda çılgın
Önümde Yakup Yusuf ve İshak'tınız
Arkada kaynak suları kadar berraktınız
Dün akşam üzeri güneşi siz batırdınız

Başkası değil doktor güneşi siz batırdınız
Ama inandım ki doktorsunuz değilsiniz süryani
Doktorsunuz doktordan başka bir şey değilsiniz yani

Taha'nın yarasalara ikinci hücumu

Eline yas çubukları alarak
Göze göz dişe diş yaprak yaprak
Havada kollarını bıçak gibi açarak
Taha yürüdü yarasaların üstüne
Biliyordu kentten kendine bir fayda yoktu
Kent savaşçı değil belki bir savaştı
İçki değil
İçki sofrasında kırılan bir bardaktı
Göze göz dişe diş yaprak yaprak
Göğe gerili yarasa tellerini kırarak
Bir ırmak kıyısının öğle sıcağının güneşini
O güneşin anısını yardıma çağırarak
Kalbe uyum yapan marşlar mırıldanarak
Lâleli çiçeklerini kar içinde bırakarak
Taha o gece savaşını bütünledi

Aldı soytarıların en soytarısı ve dedi:

Uyumak gerek uyumak
Kirpiklerin kıyısında
Kımıldanmaksızın durmak

Arabistan Arabistan
Örtüler örtüler örtüler
Göç etmeli buradan

Güvercinlere aldanan
Zeytinlere özenen
Bir adam ve eski meydan

Ödevimiz tutsak olmak
Hazır olun kardeşlerim
Yollar geceye çıkacak

Bu mermer ki şaraptır
Sütun sütun bardaklara
Doldurun için sevaptır

Yeni çağ ve yeni zaman
Geldi ve geçiyor aman
Kurtulur ona yapışan
Kurtulur ona yapışan
Kurtulur yeniye koşan

Duvarın ötesinden bir yankı cevap verdi:

Bir yer var orada ipekten sedirler
Orada inci gibi çocuklar
Orada öbür tarafından eşyayı gösteren kızlar
İnsanlar uzanmış sonsuzluğa bakar
Altından ırmaklar akar
Orada yetmiş iki vakit var
Fakat her vakit de bahar bahar bahar
Bir mevsim geldi mi öbür mevsim gitmeyecektir
Bir mevsimde dört mevsim birden devşirilecektir
Gökgürültüsü en uysal uşak bir doğum eğlencesi
Şimşek evrensel sigaraları yakmağa mahsus çakmak
Yıldırımlarda yıkanırlardı

Çamaşırlar eskiseydi solsaydı
Bir gün bir tabutla birlik çık Edirnekapı'dan
O yerin kokusunu alırsın taşlardan topraklardan
Ezip büzerek Üsküdar sokaklarını
Tadarsan yudum yudum
Karacaahmet sularını
Bir anda gidip geldiğin o yer olacaktır
Her yönden sana haber gelecektir
Artık dağ taş Cebrail'dir
Daha doğrusu Sûr İsrafil'dir

Doktorun karşısında

Ben çocukluğumda çok cebir okudum doktor
Cebire çevirdim boyuna bilgileri
Bir ara yok olmuştu geometri
Enlemler endi boylamlar boydu
Dağlar yükseklik ırmaklar çizgi
Ülkeler ya üçgen ya dörtgen ya yamuk
Sonra a b c ... n
Sonra 1 2 3 ... sonsuz
Coğrafya da böylece cebre giderdi
Tarih zaten cebirdi
Felsefe (0), din (1) di
Sonra aradım cebirin cebirini
Cebirin cebiri de elbet bir cebirdi
Ekmeği cebir diliyle istedim de vermediler
Suyu rakama çevirdim içirmediler
Yalnız kan kaçıyordu elimden

Bir türlü kanı soyuta çeviremedim ben
Bakmayın gözlerimin içine
Gözlerim cebirden bir deprem
Ta arkamdan gelen o sesi duyana kadar
Hey Taha dur sınırı geçiyorsun
Bir taş var orada nereye gidiyorsun
Belki de konuşan bir akşam ışığıydı
Güneşten gözüme gelen bir göç kırışığıydı
Güneşse Kapalıçarşı'da batmıştı Kapalıçarşı'da batmıştı
Sahaflar yanmıştı bütün kitaplar ıslanmıştı
Çınar ve mermer kuru şadırvan ve güvercin
Yanmıştı için için
Çökmüştü ufkumuza bir ateş keskin keskin
Ve bulmuştu yepyeni bir cebir yarasalar
Artık batı yok eden sayılar
Artık doğu tükenen rakamlar
Fakat bir gün gelecek
Çağırmasını bilirsen gelecektir
Doğu'yu Batı'yı bilen gelecek
Kendi cebirine çeviren gelecektir

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

DİPNOTU

Evin ölümü

Genç çağrıyı denediler orda çocuk vardı
Kitaptan çağırıyordu sebepsizdi sebepsizdiler
Kasabada tellâl çağırttılar tellâl çağırttılar
Evin petrol lâmbasını şekerle söndürdüler çiçekle söndürdüler

Batının fısıltısı içlerindeydi
Oğul önce gitmişti onlar da gidecekti
Mimar batıdaydı ev oraya gidecekti
Bir Nuh olsa önleyecekti belki
Sular ama ta dağlara vurmuştu

Aldattı bir muştu onları
Çöktü kış erzakı gibi biriktirilen sabırları
Bir çağrı vardı ortalıkta ayağa kaldıran yatırları
Kurudu birden doğu kaynakları
Kaynadı birden batıda anne karnının suları
Kışın bakışıydı çağıran
Ev yerleşmedi yeni yerine
Alışamadı kulak kuşkulu semt seslerine
Göz toprağı arıyordu toprak yoktu
Bir rum kınaması balıkların dudaklarında
Ve anne düştü ilkin
Anne indi demire
Bir ağıt var çamaşır ipinde bile
Artık kurşundan gölgeler baba ve kardeşler
Durup suçluyorlar birbirlerini
İlerlerken lânetliyor her biri kendisini
Öldü anne ve mutfaklar kilitlendi
Kilerler boşaltıldı farelerce
Anne gitti ve evler döndü yazlık otellere
Anne gitti ve sular buruştu testilerde
Artık çamaşırlar yıkansa da hep kirlidir
Herkes salonda toplansa da kimse evde değildir
Bir vakitler anne açarken kapıyı
Şimdi kimse yok kapayacak kapıyı
Anne gitti ve açıklandı ki
Yarasalar da incir buğusu gibi bir şeydi
Bir bakıyorsun güneş gök saçıyor başak başak nimetleri
Yerden fışkırıyor kaynak kaynak su buğday demetleri
Bir bakıyorsun güneş gök saçıyor ateş
Yer fıkırdıyor lâvla depremle kaynıyor her şey
Yenildim diyorsun at yıkıldı atın kitabı soldu

İçinde o ceylan derisi o meşhur heybe kayboldu
Nerede doğar doğmaz âyetle karşılanan çocuk
İncileriyle sedefleriyle deniz altında kalan o kitabın haberi
Karartma yapılan gecelerde ayışığının değeri
Kum pusatları vecd erinin kuşkusuz secde yiğitlerinin
altında çöken develerin sayıklamaları
Hurma ağaçlarının kabuklarından yapılan
Sert liflerin vücutlarda savaşa hazırladığı
Ölümü aşkın aydınlıkların bardağı
Anneler ki içmiştir o bardaktan kireçsiz bengisuları
Çocuklara miras bıraktıkları
Samanyolu gökkuşağı eleğimsağma ebemkuşağı
Yeni açılmış bir dergi tazeliğinde bir kıyı sabahı
Yenildim diyorsun peki nedir bu pastane bu kafeterya
konuşmaları
Karlı dağ özlemleri Hızır çamaşırları
Sefer I. notları. Küçük kritikler. Yeni bir öykü dünyası
Bir idam mahkûmunu andıran grev gözcülerinde
Devşirilen gelecek zamanın bir çağrı dosyaları
Hey Taha dur sınırı geçiyorsun
Bir taş var orada nereye gidiyorsun

Bir on yıl daha geçti siz adanmıştınız
Sıyrılmış kılıçlara değil irinli akşamlara
Anneler ölümü reddededursun toprağın arabistanında
Evde tuz denizi sızdırsın
Kendi benliğini kıra kıra
Konuklar o konuklar neden evimizi doldurdular
Hep gün doğarken. Hep belli belirsiz dolmuşlar
Uykudan yeni kalkmış göz oğuşturan şoförleriyle
Dalarken yeni bir av duygusuyla

Dünkü kentin mirası loş bir umutla
Mutsuz soluksuz o kentin en iç sokaklarına
Hey Taha dur nereye gidiyorsun
Bir taş var orada sınırı geçiyorsun

Sonra kardeş düştü tutsak düştü
Kan ter içinde satıcılar öçleri yok
Bir set çekmek için kumsalda
İnsanlıkla kendi aralarında
Beton atıyorlar taş biriktiriyorlar
Duvarlar çetin pencereler yüksek
Gittikçe kapanıyoruz içimize
Duvarlar duvarlar duvarlar
Duvarlarla çevrilerek
Sonra baba düştü en sonra bir sonbaharda
Bozgunun acı bir sürgün verdi babada
Bozgun Ay yıkılıyor laboratuvar laboratuvar
Bildiri küf bağlayan anıtlar
Kentte kavrulmuş turistler dolaşıyorlar
Çekirge aşkları karyolada kunduralar
Yağmur bile bir kumar gibi iniyor üstümüze
Şimşek işliyor gece ve gündüz göğdemize
Yeni bir kitabın çıbanından
Yükseliyor yeni bir kan çağıltısı içimizde
Gömü çiçekleri döğmeleri derimizde
Ölsek bir döğünen mi var arkamızda önümüzde
Hey Taha dur sınırı geçiyorsun
Bir taş var orada nereye gidiyorsun

Sefer 2. notları

Öldü götürdük bir gelin gibi
Söndü odayı boşalttık
Gitti kırlar aydınlandı
Boyuna ev yeniledik
Çareyi eskimiş yapraklarında aradık
Kiralık ev koğuklarındaki kitapların
Suhrabat'tan Çevirgel'e Çevirgel'den Mevlüt'lere
Yokladık deniz diplerini ayın ters yüzünü güneşin çekirdeğini
döndüre döndüre
Öldü başka kadınlar yıkadı
Söndü yas tuttu semtin bütün kızları
Gitti bir toyluk bir çıraklık kapladı çarşıları
Her günkü aydınlık aradı durdu camileri
Çeşmeler abdestlerde bir azlık duydu ikindileri
Çekildi doğum sancısının vurduğu yer
Tükendi ilerlediğimiz saatler
Sustu çağıltılarımızın minare şelâleleri
Kavis yarasa doktor sefer 2. notları
İşte yalnız budur kalan ortada bunlar

Kontrpuvan

Bu bir kitap değil evlilik kuruntuları
Kokteylin yerini alan şiir yıkıntıları
Siz neyi eleştiriyorsunuz Doğu'yu mu Batı'yı mı
Biz dünyanın üşümüşleri Sibirya'ları
Hayâlleri taş kırar gibi kıranlar
Anlamları omuzlayıp meydanlarda bağıranlar

Kıral tokatlayanlar kafalarıyla tank ezen
Bir kıyamet gibi başkaldıranlar
Bir mahşer gibi saldıranlar
Çocukluğumuzda menekşelere dokunmuştuk
Bugün için dokunmuştuk
Ölüm ki en çok o menekşelerden korkar
Dokunduğumuz o menekşelerde
Bizi ölüme yaklaştırıp uzaklaştıran bir Âraf var
Dağlarda yıkandı çalılarda kurudu
Güneşte arındı bizim giydiğimiz çamaşırlar
Biz sürekli oğuluz anne gider mi bizden
Köpük değiliz özüz biz baba bizde
Ben şu duvarın kardeşiyim
Şu duvar da benim kardeşim
Şu şair şu öykücü şu çay ısıtan kadın
Bir ırmağa özlem çeken genç kızlar
Hepsi benim kurtuluş kardeşlerim
Bilirim yürekleri eski kentler gibi zengin
Güneş ısıtamamış başlarını
Dünya yaratıldı yaratılalı
Ay ışıtamamış onları
İbrahim'le aydınlanmışlar
Lût'la çile tozuna batmışlar
Musa'yla yolculuk aşından tatmışlar
İsa'yla gök sofrasından utanmışlar
Derken yüz yıllar geçmiş
Çölün sesi yükselmiş
Kumun şarabı yemişlenmiş
Semaver yanında kadın nasıl aydınlanmışsa
Gök yeni bir kitabın ayışığında çağıltısında
Öyle yeşil öyle al öyle bir sancılı öyle sevinç coşkunu
Kızların saçları gibi salgın

İşte o vakit o peygamberin
Kanadı sığamış göğüslerini
Alınlarını aydınlatmış bir ak secde
Yolculuklarını kanatmış bir seccade
Gönüllerin kanıyla kanatmış
Bakmışlar ölüm çok eski oldukça eski bir ölüm gibi
Artık anne yeni bir anne getirme dileği
Baba yeni bir baba örmenin örnek heykeli

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

ARAYIŞLAR

Geçmiş zaman

Kaplumbağa böğürtlen üzüm ve bağbozumları
Akan suda orucun aydınlığı ve iftar
Her sahurda davul davul Samanyolu'na bakmak var
Düğünlerdeki gümüş kemerler kızların taktığı
Şerbetliyiz küçük ölümlere akrepten gelen
Kırkayaktan ve yılanlardan yükselen
Gün doğumunda kapımızı çalan çingenelerden
Öğrendiklerimize inanmasak da ödememiz gerekli bu bilgiyi
Her sabah ileriye sürdüğümüz koyun ve keçi
Süt ve çay değiştirsinler birbirini
Bir ineğin üstüne çıkmış bir horoz var

Her gece görüntüler görüntüsünden ürktük
Çerçiler köy çerçileri eski hamam işleticileri
Getirdiler eski derilerden gelecek vaktin haberini
Bir saat değişmedi evde
Ve güneşin ağaç oyuklarına vuran ışığı bahçelerde
Kiraz dut ve nar değişmedi
Yağmur değişti belki fakat kar değişmedi
Yılbaşılarını kutladık kar helvalarında
Kendi yılbaşımızı susarak kutladık petrol lâmbasında
Zeytinyağı kıtlığa en dayanıklı
Bitle çevrili evler döneminde

Güzde şu yaprakların belirsiz bir ateşle
Çıt çıt yandığı ama ışık yerine
Ve ısı yerine
Su ve sabır yerine
Bir ölüm soyulması
Ölümün ağaçlardan ve yıldızlardan
Samanyollarından sıyrılmasını ayrılmasını sağlayan
Güller ki vaktiyle açılmışlar ve kapanmışlardı onlar yerine
Narları kırarak oradan
Oradan bir kırmızı diş bakışıyla bakan
Güzde unutulmaya çalışılan toprak siper
Hız kazanmış kristal camların arkasından
El sallamak söz ve yazı yerine

Arzın merkezi gibi soğuyorum gün gün
Benim kalbimden başlıyor ölenlerin ölümleri
Bu yıl ilkin benim kalbimden başlıyor sonbahar
Saatim kırıldı çakmağım sustu
Başladı güz uykuları saat farkıyla
Bu saat bizim hicret devemizdir bu saat

Kav 2

Günaydın bana geri gelen şiir
Bana geri gelen anıt
Bana geri gelen kalbim
Bana geri gelen kalbimin ayışığı
Gözleriyle iyileştiren yaralarımı
Kalbim güneşim efendim
Günaydın yüreğimin kuşluğu
Sürekli kuşluğu
Günaydın alacakaranlık
Ama nasıl alacakaranlık
Bizi yataklardan koparan
Dağlara yaklaştıran
Dağlara doğru fırlatan
Grevlerden grevlere koşturan
Yanardağ
Alacasıyla anne karanlığıyla baba
Loşluğuyla kardeş aydınlığıyla abla
Kırmızı kırmızı bir karasevda
Siyah siyah bir kuş lâmba
Hız kazanmış kristal camlarla
Gelen ve giden
İçimizde ve dışımızda
Son durak İstanbul
İlk durak Ankara

Sen hoş geldin kalbim kalbimin kenti
Bir sürü meryem gözü ellerin efendim ellerin
Senin için bütün şenliği bu kentin
Askerler ki yürüyorlar senin için senin için

Martılar birden boşalan liman
Güvercinlere kader bağlamış ısmarlamış yoksullar
Bu kentin insanları dönüp dönüp bakıyorlar
Sana bakıyorlar
Bir de baktık kentin üstünde yepyeni bir sabah var
Sabahımızın ışığı der gibi bakıyorlar

Ben gün görmemiş bir kaplanın yüreğindeki mermer
Zülküfül türbesinden akmış demir izi isi
Sen beni bakışınla bir anıta çevirdin
Tuttun tuttun bu kentin
Dünyanın ortasına diktin
Gözyaşlarımdan bir yemiş bir duvar yükselttin
Son gömleğini o denizde o duvarda erittin
Kalbim ki başını almış gidiyordu tuttun yerine yerleştirdin
İçinde kum kaynayan dağlanan bir sabah gibi
Erittin erittin kalbimi erittin
İşte o vakit buldum o ışığı

Gel ekle bu yola ekle beni
Çemberlitaş'ın yanına
Akman'ı Emperyal Kahvesi'ni

Bileklerimi gece tutmuş
Yüzüm kaçmış bir karanlığa
Gel ekle beni aydınlığa
Bulanık yatağımın konuğu
Gel ekle beni

Bıraksan
Ayaklarına kapansam ne var

Ayaklarından başlıyor umutlar mutluluklar muştular
Benim için ve bütün insanlar için
Aşka batmış çılgın balıkçılar gibi
Muştu şarabını
Ayaklarından içmek isterim

Tövbe onulmaz tövbe geliyor geliyor üstüme
Kalbimin kalbine çarpmasından
Bakmasından gözlerinin gözlerime
Cehennem bile artık zavallı bir şair kalbimin önünde
Seni zaman sayan kalbim
Kalbimin aldanışı da bu kadar işte
Ey kalbimi kurtaran
Paslı bir morg bıçağından

Tövbe onulmaz tövbe geliyor geliyor üstüme
Bir çocuk büyüyor üstün bir memede
Koğdum kanın yağın gölgesini narlardan pınarlardan
Şehirler şehirlere yürüyor içimde
Bir adam var mağaralardan kalma muştulu belge
Sen bir muştu gibi geldin indin kalbime
Ve iyi ettin onu ve iyi ettin beni
Artık işim yok hastalıklarla vehimlerle
İntiharlarla elle başla hazırlanan ölümlerle

Tövbe onulmaz tövbe Zülküfül tövbesi geliyor geliyor üstüme
Çarpıyor ne çarpıyor öğüt tanımaz kalbim
Kalbim güneşim efendim
Ölmüşleri diriltiyor sesin
Toprağı kabartan bir iklim
Olan ayaklarına kapansam ne var

Ayaklarından başlıyor benim için
Umutlar mutluluklar muştular

Kalbim eskiden bir savaşçıydı şimdi bir köle
Kime köle senin kalbine köle
Cami üstlerinden alarak en gümüş ikindileri
Kovalarla taşır senin yeşil harmanili
Yatağına bu köle
Uyanırken en arı yerleşmiş aydınlıklarda uyanasın diye
Açar pencereleri tüyden hafif elleriyle
Ellerinle açılmıştır kat kat perilere
Gün görmüş evlerin çamaşırları gibi bu köle

Son söz

Bozulan saat onarıldı ama artık eski saat değil
Susan çakmak doğruldu ama eski çakmak değil
Seni ben kalbime çarptım kalbim artık eski kalb değil
Erimiş menekşelerden yılmışım
Bilgisiz pazıların ürküttüğü
Yılanlarca akreplerce
Dişlenmiş kıskançlığın arasında

Taha kapının önünde

Taha gözünü açtığında kapının önünde buldu kendini
Her yanı bir kulak olmuş bir muştu aramakta
Bir horoz çizilmiş kapıya diri ama ötmesiz
Akan kanı kavisin sırrını aramakta
İçerde bir nehir mi var hapsedilmiş
Kav ve kavis yıkanıyor ocaklarında

Ölüm ateş saçan bir köpek ve bir eleğimsağma
Tifo ateşidir kuduz köpeğidir
Kolera eleğimsağma
Bir şairin müsvedde kağıtları gibi yanar
Bir insanlık üstüste katlanarak elinde vebanın
Değmesin bir vücuda gözleri kanserin
Boşanır yaz sıcağında üstünden ölümün sular serin
Taha'nın her yanı bir kulak olmuş bir muştu aramada
Açılmış sanki göğsü bütünüyle bir mehtâba
Ay yanar narlarda veremli bir göğüs gibi
Tutar göğü sularda kırılan bir horoz gibi
En belirli bakış akşamın bakışları
Evleri döndüre döndüre batıran o kış
Yakışmış çocuklar ve genç kızlar bahara yalnız
Isınmış saçları ısınmış ısınmış ısınmış
Taha'nın her yanı bir kulak olmuş bir muştu aramada
Ne bahardan bir gül ne yazdan bir yemiş
Ne kıştan imdat ne sonbahardan sada
Bir ara dinlendiriyor yüreğini Beethoven
Dört duvardan yavaş yavaş gelen
Gözlerden bir çılgınlık akıyor geriye geriye doğru
Van Gogh'un elleriyle kırılan bir başak mı bu
Cermen baltalarıyla Frank sopalarıyla İskandinav buzullarıyla
geçti Wagner
Bir ses ki Asur kabartmalarından beter
Beklenen muştunun heykeli mi kırıldı battı
Sona mı erdi eleğimsağmaların saltanatı
Akşam akşam dar sokaklar ağzında kayboldu bir bir
Hayallerimizin icadı putlar düşten yoğrulmuş tanrılar
Ergenin şeytan aldatmacaları
İnsanın ilk karşılaştığı denizlerin

Önünde yaktığı kireç alevlerinde hisar
Her hastalık bir putun kırılması mı demek
Putların toptan kırılması mı demek ölmek

Bildi seher avıdır iyileştiren bütün hastaları
Bir kurban gibi sebil eden putları
İçerde boşanıyor gümüşten zincirler belki
Bir karaca sürüsü geçiyor bir dağdan sanki
Evet kapının ta yanında Taha
Bir muştu ummakta bir ses hâlâ
Ham mermerden bir kar çiçeği bekler gibi
Önünde yaktığı kireç alevlerinde hisar
Horoz yumurtasından bir nesil sökün etsin der gibi
Taha o ıssız kapının ta yanında
Bir kulak kesilmiş bir muştu aramakta
Ki elmasın cam kesmesi gibi
Gelip geçmiş o dost bu kenti delik deşik ederek
Dost kan gibi boşanmış atardamardan
Bir tabut içi kadar soğuk bırakmış bizi burda
Kent bir tabuttur artık çivisi insan
Boşala boşala kapının önünde Taha
Dönüştü yıllar yılı boşalan bir mezara
Etten sıyrılan kemik gecede parlar
Çürüyen kemiklerin üstüne doğan soluklar
Gibi ayaklanmış kavrulmuş bir mezar

Bilgi

Ne kadar da yüksek kitapların yüksek fırını
İnsan beyni dışında bir besi bilmeyen tanımayan

Çay içer gibi bir kristal bardakta
En keskin kafataslarını içen
Ey başlarını vurarak duvardan duvara
Birkaç bilgi otu toplayan koyun keçi soyu bilgin
Bildinse gözümüzün önüne
Yıllanmış ağaçların güneşten kalma kavı gibi gelen
Bu kavisten bize de bir haber ver
Bir tapınak üstünde uçmuş bir güvercin mi
Ki ne rahipleri var ne Eski Yunan şimdi
Bağırsak kıvrımlarının ne çabuk unuttun tutkusunu
Gezsek seninle ayı yıldızları bir bir
İçimizdeki bu dert yine aynı derttir
Aynayı anlayayım derken kırdın
Buldum diyerek çocuk gibi haykırdın
Kadınlardan uzaklaştık belki büyüne kapılarak
Ama uzaklaştık sabahtan öğleden akşamdan da
Kanı bilirsin bilemezsin baba bağını
Ölüyü keser biçersin ama dindiremezsin ölüden gelen sağnağı
Bir kaputa çeviren kasabayı
Birinci Cihan Savaşı'nın
Ağlayan kaputları
Bir parçası nasıl ağartır saçını bir kadının
Gençliği hiç bir delikanlının
Vuramadığı bir kuş olan bir kadının
Eski zamanlarda
Saçları uzardı hamamlarda
Ezilmiş bakır taslarla dökülen sularla
Unutulmuş silinmez bir temizlik çamaşırlarda
Ölümü insandan ayıran en keskin çizgi
Yine de yamalı ve alçakgönüllü o çamaşırlarda

Şiir

Evet yine de şiirdir beni arasıra dinlendiren
Acıma aralıklar verdiren
Ufuklardan ufuklara taşıyarak kelimeleri
Ne yapılar kurdum eleğimsağma gibi
İçimdeki buluttan yağıştan şimşekten ışıklardan
Gizli bir yapı taşından ders okudum ben
Şiirin birden kaçışını denizlerden
Şiir içimizdeki zindanların mahkûmu
Katil hırsız esrar üstüne esrar içen
Bardağı şarapta kıran sarhoş
Bir kadından öbür kadına uçan kuş
İçimizden fırlayan kömür tebeşirlerde
Çürüyen ayakları en düz yerde
Yağmuru sızdıran kırık bir kiremit gibi
Her vakit hele kış günleri
İçimize uygun bir çatı değildir
Öçten övgüden ölümden ve aşktan ötede
Varolmanın gereği gibi ilerde
Kahrolurken insan
Dönerken çevresinde fareler fareler fareler
Sararmış bir kâğıttır şiir bile
Unutulmuş bir hol lâmbası gibi
Yanar söner söner yanar yanar söner

Arases

Ey kapının önüne gelip de kapıyı çalmayan Taha
Bilgi kırık şiir yüzlek

Kendi içinde ve dışında
Dönerek dönerek dönerek
Kapının önüne gelip kapıyı çalmayan Taha
Nisanda bahar denizde iyot bulmayan Taha
Sevgilinin saçı ne bulunur
Ölmüş kedilerin kemiklerinde

Ses

Bir şiir halinde gelen
Bir bilgi halinde gelen
O ses olmasa
Kapıdan ne umar ne bekler Taha
Kapı ki dostun yüzünde açılır
Nar çatlar kapının gıcırtısı
Gül açar içerdeki kokuyu saçar
Her vaktin kapıya bir çarpışı var
Kapı ki bir mezar kenti gibi
Toprak testilerde su satılan bir Eyyûb Sultan gibi
Geçiyor Taha'nın ta yüreğinden
Gidip de Eyyûb Sultan'da
Bir ahşap evin penceresinden
Serviler içinde yükselen
Gün doğmadan önceki
Kızaran alaca aydınlığa bakmak
Annedir bu gelen ufuklardan
Öldükten sonra gelen anne
Sanki sizi tam o sırada doğurmakta
Sanki tam şimdi doğmaktasınız Eyyûb Sultan'da
Deniz de yeni çivitlenmiş çamaşırı

O yarı yanık sisiyle
Evin içine kadar yükselmekte
Sanki tam şimdi Taha
Bir kere daha doğmakta
Yeniden bir kere daha doğmakta
Eyyûb Sultan'da Eyyûb Sultan'da

BEŞİNCİ BÖLÜM

TAHA SABIR KENTİNDE

Taha'nın dışında olup bitenler

Güneş geç kalmış gibi fırlar dağlardan sabahları
Küçük kasabalarda
Erken açılan çarşılarda
İlk çay gerçek çay sonra onun zamana bulanmışı
Ne ölüm karışmış ne iş saati
İlk çayda bir İsa masumluğu gizli
Odun yükleri koyunlar keçiler ve ilk pazarlıklar
Erkeklerin kaynaşması kadınlardan erken başlar
Kadınlarsa gündüzden dönük ta geceye
İçte saklanan fısıltılar yemeğe karışır
Yemek bir ip gerilir geceler ülküsüne

Geceler ülkesine yol alır otomobiller
Kâhinler gibi oturmuş içine şoförler
Ne şakacı kâhin şu makine rahipleri
Büyük şehirlerden getirmişler tozlarını
Büyük uygarlıklar biberini
Bürolar keskin keskin geometri kokar
Evler deniz dibi yosunlarıyla yumuşak
Ve çocuk okuldan eve dönüyor koşarak
Sonbaharı içiyor sarhoşlar bir bahçe kıyısında
Al yosunlarda
Göğü bir şişe gibi kırarak
Bir şarap şişesi gibi
Ve bir ordu yürüyor durmadan
Durarak
Sancağı gösteriyor bir kumandan
En yüksek kayalardan
Krateri bir kartal biçiminde donmuş
Yağmur savuran dağlara doğru
Haykırarak
Yazları kızlar soğutuyorlar bir karpuz gibi su kıyısında
Dokunan bir ipek gibi savuruyorlar
Sonra bahar bahar bahar
Bir kentte ihtilâl
Bir kentte grev
Bir ülkede savaş var
Çiftler geçiyorlar ağaç altlarından kolkola
Bir yolda ki taşları eski menekşelerden kalma
Ben bir bardağın arkasına saklanarak uzatıyorum sana
Sen bardağın içinden uzanarak
Bu demeti alsana
Ben bu park ırmağının asma köprüsünden

Birden geçiyorum
Sen ırmakta benim hayalimi kovalasana
Ve hepsinin üstünde ölüm altında ölüm
Kış var yatır gibi
Kışla örtülü bir yatır gibi
Kışlalar
Boş kışlalar
Yukarıya yükselsek ölüme yükseliyoruz
Aşağı insek ölüme değiyoruz

Koro

Bütün bir yaz içimde çınlayıp durdu Taha
Sonra bir kış tozu gibi kayboldu Taha
Yüzlerce çağ geçmiş gibi aradan
Taha benden ırak kaldı ben Taha'dan
Rüzgârı alıştırdım bir kitaba
Denizi kullandım bir bıçak gibi yarada
Dağlara yalvardım uykumun arasında
Baktım hıristiyanlar ceviz dalı koymuşlar
Dizlerinin altına kiliselerde ve baharda
Çocukluk mu kırılan sokaklarda kırmızı yumurtalarda
Geç ey hıristiyanlık bir çocukluk gibi geç
Taşımda toprağımda saçlarını bırakma
Bomboş kalmış eski kışlaları dolandım
Sokaklarda limanlarda gölgeden seçerek Taha'yı aradım

Ay korosu

Yoğurt bal ve ay
Karıştırıp yeyin bu yemeği

Yoğurt bal ve ay
Şairler aşıklar kâhinler
Karıştırıp yeyin bu yemeği
Bu Taha'yı bulma yemeği

Bütün dertlerin ağrıyan gözlerin
Boyuna patlayış duyan kulakların
İyi edicisi ve tek iyi edicisi
Yoğurt bal ve ay
Gece pazısı ay bileği
Ve biraz da kırmızı zeytin biberi

Yeni bir çağın önüne
Yeni bir kitabı koyuyorum
Bir sayfada Kur'an'a
Bir sayfada Kâbe'ye açılıyorsun
Bir sayfada dönen hacıları kutluyorsun
Bir sayfada at sağnağı
Bir sayfada aşı saati kıyâmet beneği
Bir sayfada bir kenti güçlendiren o kişi
O üçüncü kişi
Bir sayfada tuza dönüşen Lût kavmi

Ben ayın mimarlarıyla
Konakladım havuz başında
Gün devriliyordu balta inen çam
Ölümün ısındı suyu
Yoğurt bal ve ay pınarında

Kaçış ve dönüş

Taha dağın ucunda bir kavis gördü

Şehre indi ama şehri ölü buldu
Yarasaların soluğundan tütsülenmiş
Üstünden bin kış ve bin sonbahar geçmiş
Doktor bütün hastalıkların mayası
Bütün bir yaz çınlayıp durdu Taha
Sonra bir kış tozu gibi kayboldu Taha
Kavgaya tutuşan çocuklar gibi
Didik didik etti tozlarda kendini
Örtü yapabilir miydi dağda yapraklardan
Kitap okuyabilir miydi
Kendi sesinden başka ses duymamış sulardan
Dağın tepesinde açar mıydı bir sofra kadim melek
Uzakta bir ışıltı mı var Meryem mi
Gebeliğini sezen hurmaların meydan şenliği mi
Kerpiç evler arasında yürürken Taha
İsa'yı düşünüyordu bir kez daha
Ateşe söz geçiren neydi
İbrahim'in etinde kemiğinde
Şehir bir kere daha cehennem bir kere daha cehennem
Yanar mıyım ona yaklaşmayı denesem

Taha'nın ateş üstünde konuşması

Su için köleler çeşmeler eskimeden
Su taşa yapışmadan su taşa
Gün vurmuş kızların testilerinden
Geçiyorum sessiz bir ikindi gibi ben
Saatlerinde kırılmaz bir miraç yeşeren

Dört mevsim geçmiş beşinci mevsimdeyim
Ateşteyim bir ateş mevsimindeyim

Bir kitap gibi savruluyorum
Ateş üstüne çıkıp orda ders gören
Kitap okuyan mermerden
Gelecekler var arıların çiçeğinden

Ben bir ateş kurbanı o toprak için
Dünyanın dağlarında eriyen eriyen
Bir ses yeni bir kıyametten
Gizli doğurulan çocuktan bir sesim ben
Yalnız bir depremle bölünen Afrodit'ten bir sesim ben
Küçük bir işaret aşiret işareti annemin cennetinden
Parti ne partisi ben oyumu öldükten sonra kullanırım
Elimi çıkararak bakırlaşmış kabrimden
Elimdeki kâğıtlarda bir dünya var ışıyan
Bir dünya sönen
Ah ardıçların sevinci semaverde bir deniz ihtiyar yanaklı
çocuklar
Dimdik akan düşen bir arı beyi levhası yağmur göğün
kraterinden
Mavi kara bir ter akıyor borsanın ve insanın biberi kraterden
Bir ateş Nemrud'un buzu Firavun dondurması
Ben yeşil bir yağmur gördüm uçuşan gözleri vardı
Zülküfül'den
Korkulara karşı acı âfat suyu içtim
Şerbetlendim yılana akrebe karşı
Baharda aşı işareti alnıma kırmızı toprak tazesinden
Aşure yedim muharrem ayında
İçmedim kana kana su Kerbelâ günlerinde
Ben yeşil bir yağmur gördüm
Annemin kova kova taşıdığı çeşmelerden

Çamaşır yıkadığı en çok gülleri suladığı
Askerlerin ardından serptiği
Savaş günleri bizi bırakıp giden
Babamın tutuklandığı günlerde
Evin temeline harçla karılarak dökülen
Ben bir yeşil yağmurda
Pas tutmaz bir kurban sabahında
Uzaklardan geçen bir treni anımsarım
Bir yaz gecesi
Doğudan batıdan çıkıp havada birleşen
Leylâ Mecnun ateşi gök ve yer çakmağı kabul edilen
Ben o yağmurların eleğimsağmalarından
Kudret yemişim gözyaşı kullanmışım
Kabir açmışım kitap ezmişim

Ateş üstünde ikinci konuşma - alkol

Kitap yak ki çok kitap okuyayım bu kitabı
O kitapların ışığında okuyayım bu kitabı
Alkol uygarlığında göz sağlam değil
Çok yüz erimiş ah alkol yapraklarında
Çok yüz yapışmış alkol duvarlarında alkol duvarlarına

Gündüzsüzdür alkol, gecesi yarı ışıklı
Ay kırık çürümüş güneşli
Ölü yıkayıcısı horoz gibi
Ten tünemişken mezar taşlarına

Saat bir doğu çıbanıdır kolda
Bahar bile ihtiyar bir çocuktur alkolda

Kırılan buz diş minesi karıncalarda
Sert ayaklarıyla kaldırımlardan geçen

Alkol hiç kullanmadığım sonbahar
Hiç kullanmadığım su ötesi
Koşuyu kaybetmiş at köpüğünden miras
İncir yemekten bıkmış sarı rüzgâr

Alkolü yasaklayan din ne kutlu
Okuyabilirsin kitabı gözlerin sağlam
Yüz yerinde duvar yerinde
İnsan ve kitap yerliyerinde

Taha'nın dışında olup bitenler

Buz tutan kavurmalar kokusunda
Ev-mezar geçmeleri şıra
Bulgur ve serçe
Su dibinde anne
Ölülerle konuşmalar
Diri ölü karışımı ve baba
Ev-mezar geçmeleri ve şıra
Üzüm tanelerinden bir aynada
Ölüleri yıkayanlar horozla
Gecenin yalnızında
Yarısında bir ışık
Bir sada yarısında

Yanardağ kıyısında yaşama

Yukarda bir yanardağ

Kızgın küllerini savuruyor
Bu ölü şehrin üstüne
İşte bu şehre alıştı Taha
Kırağı çalmış evlerine
Kahvelerinde dayanılmaz bir çağrıyla
Çağıran gecelerine alıştı Taha
Geceye bir alkol gibi alıştı
Kışlarında terlediği üşüdüğü yazlarında
Bu şehre alıştı Taha
Gül açmayan baharlara
Yaprak düşmez sonbahara
Kurbansız bayramlara
Öğle öten horozlara
Ancak geceleri rastlanılan köpeklere
Tütün kokan kedilere
Kesin kesin alıştı
Yalnız sahaflarında grev yok
İşçiler lâğımları akar bırakmış
Kurumuş kitabelerdir artık çeşmeler
Bir semtine yerleşti
Özler durur öbür semtini
O nerdeyse cehennem orası sanki

Ateş vizyonları - birinci vizyon

Büyük bir kentte
Güneş batanda
Kızıllık mı kızıllık ortalık
Geçerken kalabalıkların içinden

Birden isminin çağrıldığını duydu Taha
Oydu bu açık açık onun sesiydi
Omzunu sığamıştı o ölü arkadaşı
Kendisi yoktu ama güçlüydü elleri
Güvenliydi bir inanç gibi diri
"Seninleyiz seninle sağol sağol
Korkma Taha biz memnunuz sen de memnun ol"
Sığama bir sonsuzluk gibi kalmıştı omzunda

Ateş vizyonları - ikinci vizyon

Bir ev kerpiçten sıcak yaz kadın
Hasta kadın paçavralar
Yanına ilişmiş bir genç
Ölecek olan bir kadın

Ateş vizyonları - üçüncü vizyon

Ova dümdüz sıcak kahverengi
Tüfek ve insan karışmış birbirine
İnsanlar avlıyor birbirini
Taha'nın kendi kendini avladığı gibi

Buyruk veriyor kendi adamlarına Taha
Koş ovaya işte oraya ta oraya
Kendi eli de tüfeğin tetiğinde
Düşmanı kollayarak göz ucuyla
Birlikte değerlendirirken savaşı

Karar ve hüküm

Hurmalar da Meryem gibi mi gebe kalırlar
Bir deve kızdı mı Roma Devleti gibi mi höykürür
Çöl çıban gibi vaktinde mi gelir
Çöl mü düşer çıbanlardan yerlere bir bir
Çöl mü ürer büyük kentlerde sahaflarda devrim devrim
Denizin kuma vurmuş rüzgârlaşmış gölgesi mi dersin
Çöl yakışır mı Taha'nın kundurasına anneli gümüşten
Ki dönük eski sandıkların topraklaşmış aynasına
İki tabuttur ayaklarında kunduralar Taha'nın
Taştan hıncını alırlar boşalmış tabutların
Ayaklarına sinmiş ölü kara su inmiş gibi
Denizden geçmiş ölüler sinmiş ayaklarına
Yanmış gibi bir kış geçirmiş bir kerpiç gibi bir duvarda
Yıldızlara bakarak kaynayıp durdu Taha

Birden içinden bir ses bağırdı
İlyas İlyas
Bir kavga çıkartma
Denizde bir kavga
Çıkartma
Dolaşıp duruyorsun kızıl bir kayıkta
İlyas
Denizde bir kavga çıkartma
Şehirde bir kıyamet
İlyas
Denizde bir kavga
Kopartma
Güneşin batışına bakıp bakıp
İlyas

Denizde bir kavga çıkartma
Şehir son çizgilerini de kaybetti akşamda
Ölülerin acısından bir düğün havada
Kiliselerle cevizlerin kırılışını andıran
Yalancı bir diriliş çanı
Bir kibrit ateşinde
Yükselen bir cin ezanı
Geceye batıp batıp kendi dumanında
Bir mahşer bir kıyamet çıkartma Taha

Çile

Taha anladı birden bunu
Çarpıklık şimdiki zamandan gelmiyordu
Yarasalar yok değildi elbet vardı
Ama şartlar değişse yarasalar da susardı
Onları yaşatan özü bulmalı
Ortamını düzeltmeli doğrultmalı
Yüzünü birden geçmiş zamana döndü Taha
Vaktin derinliğinde yaşadı yıllarca
Baş geriye gitmiş taşı eritmiş gitmiş
Vücut incir gövdelerinin arasına terk edilmiş
Süt buruk ten yanar yaprak pencerelerinde
Taha'ysa karıncalanmaktadır ta derinde
Kiliselerde cevizlerin kırılışından
Yalancı bir dirilik çanı
Bir kibrit ateşinde
Yükselen bir cin ezanı
Taha perilerin sabrıyla
Kelebekler baharıyla

İlerliyor bir masal içinde
Masal akşam Taha bir ateşböceği
Masal yaprak Taha gözleri yeni açılmış bir böcek tohumu
Masalla tarih kaçıştı birden
Taha'nın kırıştı gözleri
Süleyman değiştirmiş rüzgârın şuur şartlarını
Yıkmış rüzgâr dinamitiyle Asurların asırların surlarını
sırlarını
Belkıs araya cam girse bile
Bir gecedir bir ecedir Süleyman ülkesine
Dâvud söz dağ yankı
Devlet ürperten mızrağı
Dev cin rüzgâr Süleyman
Ama bir vâdide bir karıncadan utanan
Karıncanın heybetine hayran olan
Hüthütten haberi aldığı zaman
Surları rüzgârla deviren Süleyman
Titredi dikkatinden bir karıncanın bir karıncadan
Sonra birden ortada Yahya'nın başı
Eğildi önüne Taha'nın başı
Yahya'nın gözleri Taha'nın takıldı gözlerine
Taha kulak verdi
Yahya'nın dudağında donmuş olan sözlerine
Sözler donmuş ama ölmüş değil
Mumyalanmış gibi kelimeler
Sanki üstünden bir yeraltı denizi geçmiş
Fosforu lâvı bir mumla kaplamış kelimeleri
Bir hayat var bu kelimelerde hâlâ duyulabilir
Kalbten gelen gözyaşı gibi kelimelerdir
Kelimeler kanlı bir baş şehit sisi
Ve etrafında dönen bir kadın hayâli

Salome ve ülkenin yarısını bir ölmezlik için bağışlayan kıral
Bağışlayan ülkenin yarısını
Ama başarısızlığa uğrayan kıral
Surun taşları gibi donmuş nöbetçiler
Yahya'nın üstünde bir haberi sabırsızlıkla bekleyen gece
Ağızdan ağıza Kudüs'ü aşacak haberi
Roma'yı sarsacak haberi
Çocuklarda yankılanacak
İsa'da ağlanacak haberi
Haberi işte bu haberi duydu
Yahya'nın dudaklarından duydu Taha
Ve surları rüzgârla deviren Süleyman
Titredi korkusuz bir karıncadan
Yahya'nın sözleri dirildi Taha'da
İsa'nın gözleri görüldü Taha'da
Acılarda saklambaç oynadı Eyyûb'la
Yaş bir çınar gibi kesildi Zekeriya
Kaleye hücum ettiği an Zülküfül
Kılıcı uzatan Taha'ydı
Bir kere daha kayalık leylâklarında
Zülküfül'den bir tad aradı Taha
Halkın söylediğine göre onun kanıydı bir çiçek
Ki açmazdı gerçekten o dağdan başka hiçbir dağda
Ağzı yakan bir çiçek özel bir çiçek
Gerçekten bu çiçekten süt umar
Sütü kesilen kadın
Su umar
Suyu kesilen bahçe
Soy umar soyu kesilen erkek
Yahya'nın başı da bu çiçekti
Kalbe bir mızrak gibi inen bu çiçekti

Secdeden secdeye sıçrayarak Taha
Selâm sana Zülküfül
Selâm sana Yahya
Selâm sana İsa
Selâm sana İbrahim
Selâm sana Musa
Selâm sana Süleyman
Selâm sana Dâvud
Selâm sana Yuşa
Selâm sana Ahmed
Selâm sana Muhammed
Selâm sana Mustafa
Mustafa selâm sana
Ey seçilmiş seçilmiş
Mustafa selâm sana
Ey öğülmüş öğülmüş
Muhammed selâm sana

Ateşi gördü kurbanı yarılan denizi
Yahya'nın kesilmiş başını altın tepsiyi
İkiye biçilen zeytini
Karadan korkup da çekilen denizi
Bedir'de bir toz toprak içinde
Zaferi tattı dişleri aydınlandı sevinçle
Güneş batarken çölde
Taha da Peygamber'le birlikte
Zafer sevinci içinde
Baş geriye gitmiş taşı eritmiş gitmiş
Vücut incir gövdelerinin arasına terk edilmiş

ALTINCI BÖLÜM

TAHA'NIN ÖLÜMÜ

Ölen şehirlerdir Taha değil
Kuruyan nehirlerdir
Lâmbadır sönen kış dökülmüş içine
Sonbahar yaprağı ırmağı emmiş
Asfalttır çekilen sıva bereket toprağının
Bu Taha'nın ölümü değil yürüyüşü mezarların
Kabirlerin şamarıdır çağın yüzüne
Geceye batışıdır taş bakışlarının
Tarihle öpüşme bitmiş demektir
Güneşten aya
Aydan geceye inmiş demektir masal
Fal
Kadın ellerine ısmarlanmış olan

Fincanlardan fincanlara armağan
Sahanların bakırı zehir özleminde
Ekmek rafların en gerisinde
Ev eskimiş yıpranmış depreme gebe
Taşlar birer birer minarelerden düşmede
Kubbenin kurşununu kesmiş bir elmas
Cam kesmeye mahsus olan
Her gece kalbimize musallat olan
Cami kubbelerini eriten şimşek
Kalbimizin özünü kemiren akşam
Ağaç yutmuş kabrin taşını yazısını
Ölüler kalmamış haykırdı Taha ne de babalardan bir anı
Sur yıkıntıları ölüme açılmış
Ölü kalmamış ama ölüm tutuyor güneşi toprağı
Ölü kalmamış ama ölüm hayat halini almış
İçine girdiğimiz yılan turşulu ölümle
Değişe değişe bozulmuş ölüm bile
Nerde ölümün o ak o yeşil
O siyah kırmızı keskin rengi
Artık ölüm ne gri ne kahverengi
Ne gök rengi ne yer rengi
Ölüm bir grev gibi kaplamış ülkemizi
Ta can evimize kast eden bir grev gibi
Batı bu karanlık grevin gözcüleri
Doğu sonsuz bir grevin
Çocuk düşüren bir anne gibi
Güneşi düşürmüş son seheri
Taşlar birer birer minarelerden düşmede
Geceler bir inme gibi inmede
Bir felç geldi gökten ve topraktan
Doğudan batıdan

Kollara bir zincir gibi yapışan
Ayakları ateşin gıcırtısıyla yakan
Kalb Yakup ve Yusuf öyküsünden boş
Kafa bütün karıncalarla sarhoş
Dudağı kesen bir şarap gibi
Felç inmiş ağzımıza yakan bir kireç gibi
Ağız mermerle örülmüş
Kapatılmış yedi uyuyanlar mağarası
Develer çöle dağılmış
Ateş sönmüş kervan batmış
Kervana yol gösteren yıldız yanmış
Saksılarda kömürü soluya soluya can vermiş çiçek
Sevgiliye uzatılmış ama sevgili ölmüş
Baba demiş hasta çocuk ama baba gitmiş
Kapı çalınmış ama kimse yok önünde
Belki bir yabancılık belki bir rüzgâr çalmış
Dağ çingenelerine ısmarlanan fallardan
Bir daha bir haber alınamamış
Bu yıl baharda menekşeler bile açmamış
Anneler kirazları beklerken
Bir bardak suda ölüm kaynamış
Ölen şehirlerdir Taha değil
Taşlarını fırlatan minareler
Veriyor son felç hıncından bir haber
Felç öfkesinden bir sayfadır önümüze açılan
Oku okuyabildiğin kadar ölüm dersinden
Taha birkaç kelime kaldı söylenmedik
Felçten önce birkaç kelime söyle
Son birkaç kelimeyi de söyle
Öleceksen bari öyle öl öyle
Uğursuzluk akşamı çökmeden

Kısa süren
Kutsal bir öğle gibi
Son birkaç kelimeyi söyle

Arkadaş aynalar kırılmış
Gerdeklerin şiddetinden değil
Savaştan dönen yiğitin
Sevinç mızrağından değil
Aynalar farelerin tıkırtısından bezmiş
Kırılmış kırılmış aynalar kırılmış
Kırılmış yarasaların soluğundan
Baharı kalmamış ondan kırılmış
Ortasından çatlayan bir zamandan kırılmış
Aynalar kırılmış Taha'nın yatağına bir adım ırakta
Taha ırakta aynalar ırakta
Yatak bir karantina kazanı gibi kaynamakta
Felç bir kar gibi şehri gömmekte beyaza
Dağların beyazına değil ölümlerin beyazına
Köpük ölünün sarasının tükrüğü
Duvar yanmış bir Kur'an sağlam kalmış duvarda
Fırlayacak kuvvet yok kol yastığa dayandığında
Ayakları şimşek yakmış
Ezmiş bir gök gürültüsü kaburgaları
Yatak yapışmış vücuda nasıl koşacaksın Taha
Nasıl koşacaksın taş araya girmiş Kur'ana

(1967)

YEDİNCİ BÖLÜM

TAHA'NIN DİRİLİŞİ

Dört melek ve Kur'an'la
Dirildi Taha
Onulmaz bir ölümle
Kavuran bir felçle
Öldüğü halde
Dört melek ve Kur'an'la
Dirildi Taha
Cebrail'le Mikâil'le
Üç Sûr ve İsrafil'le
Azrail'le bile
Dirildi Taha
Yatağında bozulmuş bir bağ gibi
Kavrulmuş yapraklar gibi

Dağılmış ve kendi kıyametini
Ve kendi onulmaz mahşerini yaşamışken
Nemrud'un ateşinde yanmışken
Firavun suyunda boğulmuşken
Dört melek ve Kur'an'la
Peyamber soluğuyla
Dirildi Taha
Açtı sofrasını Mikâil
Nimetler sofrasını
Bal zeytin ve nardan
Su getirdi dağlardan pınarlardan
İlkin dudağını ıslattı bengisuyla Taha'nın
Geçti bir eleğimsağma omuzlardan
Taşıyan o gülümsemesini Hızır'ın
Hızır güldü
Kur'an'ı Cebrail açtı
Sofrayı Mikâil açtı
Ölümü öldürdü Azrail
Sûrunu üfledi İsrafil
Dirildi Taha
İşte böyle dirildi Taha

Durun anlatayım size melekler
Taha'yı nasıl dirilttiler
Anarak İsa'nın doğumunu
Anarak Muhammed Mustafa'nın doğumunu
Melekler
Taha'yı dirilttiler

Hızır'ın gülüşünü
Ölmüşken bile işitti Taha

Bilmiş olanın gülüşüydü bu
Uzun uzun uğraşıp da derdin özünü bulamayan
Doktorların üstüne gelir gelmez
Yaraya parmak basanın gülüşü
Taha'nın dökülmüş özünü pul pul toplayarak
Silkerek saçlarının içindeki ölü toprağını
Üstüne yüreğindeki fosfordan serperek
Ayrılmış kemiklerini
Birinci yaradılış dizisine getirerek
Ve durmadan gülerek durmadan gülerek
— Melekler de bir mevlüt korosu
Bir ilâhî çağlayanı —
Hızır diriltti Taha'yı

Sonra et bağlama dönemi geldi
Vücut bahardaymışcasına çiçeklendi
Kalbdeki eller ellere doğru yürüdü
Ciğerdeki ayaklar ayaklara doğru
Bir akşam deniz nasıl yarılır da
İçinden bir ay çıkar eksiksiz
Taha'nın kalıntılarının içinden
Öyle bir Taha doğuyordu derinden derine

Bir Taha doğuyordu yeniden yeniye
Leylâk kimyon sis ve şafaktan kinaye
Yas içinde bir çubuk göğeriyor

Açtı sofrasını Mikâil
Açtı nimet sofrasını
Bal zeytin ve nardan
Su getirdi dağlardan dağ pınarlarından

Hızır gülüşünü kesti
Şimdi yüzünde huzur
Başka dirilişlere doğru
Bir hazırlanış soluğu

Bir Taha geliyordu camilerden
Denizli kubbeden türbe yelkeninden
Minarelerden minarelere giden yankıdan
O konuşuluyordu şadırvanlarda

İnerek Kur'an'ın kelimelerinden
Pervaz pervaz âyetlerden
Duvar duvar sûrelerden
Bir Taha geliyordu camilerden
Bir daha geliyordu

Açtı sofrasını Mikâil
Açtı nimet sofrasını
Bal zeytin ve nardan
Su getirdi dağlardan dağ pınarlarından

Sonra sıra Azrail'e geldi
Çekti ölümü damarlardan
Siniri çeker gibi öz etten
Çekti kendine ait ölümü

Ölüm bir sütun dikildi batıya
Doğum bir sütun dikildi doğuya
Açtı sofrasını Mikâil
Açtı nimet sofrasını

"Oku Rabbinin adıyla!"
Dedi Cebrail Kur'an'dan
Üfledi Sûrunu üç kez
İsrafil dürülmüş yapraklardan

İlk üfleyişte kemikler dirildi dizildi
İkinci üfleyişte etler yerine geldi
Üçüncü üfleyişte ruh indi
Bir Taha geliyordu pınarlardan
Bir daha geliyordu
Su ve peri
Keçilerin gecesi
Havada bir çiçek
Kavis mimarı
Ateşböceği
Bir daha geliyordu
Kan ve deri
Hızır'ın gülüşünde dağlanan
Tabaklanan
Bir sonbahar mermeri

Katırların sırtında taşıdı
Heybe heybe ölümünü
Kendi ölümünü Azrail
Taha'ya bağışlandı zaman

Taha'nın açılınca gözleri
Bir yeşil kanat çırpınışında
Bir deniz çarpışında
Bildi gittiğini Hızır'ın

Hâlâ meleklerin
Kur'an yankısı vardı kulaklarında
Hâlâ ölümün çıkış acısı şahdamarında
Gök boğum boğumdu eleğimsağma
Kavissiz bir ufukta
Bir gün doğmada
Bir gün batmada

Elini uzattı sofraya
Elini uzattı zeytine ve nara
Elini uzattı yeni aya
Hamd olsun dedi hamd olsun
Yeniden oldum hamd olsun
Bu dağdır hamd olsun
Bu yaz bu insan hamd olsun
Bizi yaratana
Sonra öldürüp
Yeniden yaratana
Sonra tekrar öldürecek olana
Şu dünyanın çiftçisi yapana
Yeri göğe donatana
Cehennem'e ve Cennet'e
Belli bir işaret koyana
Hamd olsun

(1968)

GÜL MUŞTUSU

I.

Bahar dediğin de ne
Bulutun içinde kaybolan kuş
Cihetsiz serçe sesleri
Duman ve buğu
Atardamarda bir kitap
Aşk uğruna yaralanmış bir Karacadağlının kucağımıza
yıkılışı: gül
Güllerin içine yağdığı
Bahar aydınlıklarının
Şeyhe yaklaşan bir mürit gibi
Doluşu bahçemize
Hani bir vakitler de ölmüştük
Leylâklar altından geçerken o sevilenler
Ve sen deli çocuk gül batıran torpido

Saat oymağını sürgün eden
Kızıl çiçeklerde dikenli bir İncil ezberleyen
Sonra müslüman olan çayırlar boyunca
Gözü ilişince dağ medüzalarına
Çapası dalınca vakit toprağına
Bulutların gerisinde bir ikindi atlası
Açıldıkça açılan mayasız ekmek gibi
Kızgın saclar üstünde
İçinde barındıran cümle insan ağrılarını
Kadın dediğin de ne
Kaybolan cihetsiz gençlik sesleri
Toprakla karılmış kadın ayakları da var hesapta
Sen de varsın hesapta
Üç mevsim ölsen de
Hiç olmazsa dirilirsin baharda
Şapka uçuran rüzgâr
Gözükür bir dağ ucunda
Göğsünü aç gül habercisi bu doğuluya
Gözle görünmez doğulu sabah rüzgârına
Sonra git kentin kır batı kapılarını
Kış kepenklerini parçala
Ölüyü dirilt yumurta kaynatır gibi bir tavada
Kabirleri yara yara
Ulaş toprağın ötesindeki
Gül lâmbasına
Dedenin yaktığı lâmbalar ki
Biriktirilmiş at terlerinden fitilleri
Hey bağrı at sağrısına yapışık doğan
At dediğin de ne
Baharda
Bulut içinde lâcivert bir gölge mi

II.

Köpüklü dağlardır denizin ucunda biten
Sallanarak karşıma dikilen
Eski çocuk gül gibi dağılıp gitti atlarda
Atlar kan çizgileri ufuklarda
Çocuklar
Tiftiklenmiş öyküler bahar akan mezarlarda
Genç ölmüşlerdir dedelerim
İlgim yok benim bu erken ağarmış saçlarla
Denizin düşüyüm ben karada
Lânetlenmiş bir öğle sıcağında
Kararmış bir düşüm ben
Güneşte yanmış bir gül sesi
Gün doğarken dama çarpan bir güvercin
Kerpiç taşıyarak gölgesini kısaltan
Ah yüzü kurumuş bir bağın çalı çırpısına dönmüş
Yaşlı kadınlar korosu
Sessiz bir yası yüzleriyle okuyanlar
Bir cihan savaşını
Matem tülbentinde damıtanlar
Benim kadınlarım

Konuşmamaları bile bir tarih olan
Evlerini örten budakların ötesinden
Bir çağırış bekleyenler
Ölen döner ve çağırır
Gülün açışı gibi
Bahar söylenmeğe başlar
Eriyen karlarla birlikte
Derken kır otun diliyle
Fısıldar bir dirilişi
Bir serçe mayıs sabahında
Tak tak vurur tahtaya
İhtiyar kadın
Bakar maşrabasındaki soylu suya
Gök düşer aydın suya
Gök düşer evde uyuyan çocuğa
Kırağı ve çiğin altın arabasında
Çocuk birliktedir
Savaştan dönmeyen babasıyla
Büyükannenin eli bulutların içinde
En verimli duanın hasadını biçmede
Eski zamanlarda söylenmiş apaçık
Ama gelecek zamanlarda sırra dönüşen
Yüce erlerin sözlerinden
Sözlerin gençleşen hayallerinden
Kabarmış yeşil damarlı elleriyle
Alınyazısıyla döğmeli gül devşirmede
Araştırıyor gözleriyle kuşlukta biriken
Muştulu kader seslerini
Bir şey olacak biliyor ama ilerde
Aşağıda çarşıda ve şehirde
Tren yolunda lokomotiflerde

Hiç görmediği büyük şehirlerde
Bir şey olacak biliyor ama ilerde
Bağdat'ta Şam'da Kudüs'te
İsmini söyleyemediği
Söylenmesi âdeta yasak olan
Batı illerinde
Güneşin battığı yerlerde
Kaynayan bir cehennem gibi coşarak
Işıklı ve kutlu din topraklarını
Toza dumana ve kana boğan
O yerlerde
Ama şimdi bütün bunlar ilerde
Bahar gelmiş gülü zorlamada
Bulutun içinde gülün özü döğülmede
Sonra bir yağmurla
Ufak bir esintiyle
Dökülecek bahçelerin üstüne
Çocuğu olmayan kadınlar yarasına
Birebir bir merhemdir
Yıkılmış bir dünyayla
Kana boyanmış bir geçmiş zamanla
Yapılan bir dünya arasında
Acımasız mimarların
Ulu inşaat sesleri arasında
Değişen ne var
Baharla birlikte
Yoğurt peynir süt ve kuzu sesleri
Özü değişmemiş bir bereket gibi
Soylu fakirliğin bereketi olan
Geliyor benim eski zamanlardan kalma
İhtiyar kadınlarımın evine

III.

Kerpiçte bir değişme var
Ölü tozunda bir doğrulma
Tüyleniyor mezartaşları
Sızıyor saçaklardan kiremit kanı
Oluklardan akıyor
Dökülmüş çiçek tozlarıyla bulanmış su
Arılar arılar içeceğiniz su bu su
Kerpiç damlarımızın oluklarından akan
Baharla karışık su
Eleğimsağma damlaları
Kar marmeladı
Her damlasında şimşek
Bir avuç suyunda yıldırım
Gök gürültüsünün salkımı

Her tanesinde çocuklara müzik ve patlangaç
Çayırlar için kıvam
Koyun sırtlarının canlı yün besleyicisi
İnek karnındaki karanlığı
Kışı ve geceyi
Kış karanlığını boşaltıyor kıra
Baharın boşaltıyor geniş beyazlığına
Yavru doğurur gibi boşaltıyor soluğunu
Ve en yüksek ağaçların
Tepe locaları leyleklere ayrılmıştır
Güneyli ama yine de Romalı senatörler
Çöküş Roma'sının kaygısız senatörlerine
Ölüm pelerinini giymişler de gelmişler
Boyuna törendedirler
Sezar'ın gömülme töreninde
Bütün bunlar olacak ama ilerde
Benim bütünleyeceğim yerde
Ölümle dirilişle
Kerpice kattığım gülle duamla
Kır ortasına saldığım mezarlarımla
Tabutla değiştireceğim tabiatı
Cam keser gibi elmasla
Keseceğim baharın ipliğini
Güneşten gelen iplikleri
Bahar ki hiyeroğlifler yeşil yapraklarda

IV.

Yaratılışa dönmüşümdür baharla
İlk yaratılışa
Gül saçarım düşmanıma bile
Bir ilgi var ölenle bulut
Doğanla güneş arasında
Taş bile çiçeklenir baharda
Şiddetli yağmur alıkor
Komşu evlerin buluşmasını
Yepyeni bir alışveriş var
Çeşmelerle kızlar arasında
Genç çocuklarla
Çeşmelere koşan kızlar arasında
Birbirlerini bulacaklardır
Aydın ve su bahar aynasında
Verilmeyen
Verilmediği için gülen
Gülen ağlayan ve yankıyan

Toprak duvarlar arasında yansıyan
Taze ve canlı loşluk testideki su
Ve bahçelere taşınan semaverler
Buğularıyla birbirlerine selâm verirler
Sulhun sessizliğin sağlığın
Havayı soluyan ciğerleri
Gibi kaynayıp dururlar
Uçarı bahar konuşmalarında
Kırmızı yumurta
Elimizi göğsümüzden açan ekmek
Pınar tüyü menekşelerle
Bir aşk gibi sarar çay zamanı
Ey aya düşen kızlar
Baka baka ayı uçurumlaştıranlar
Aya çiçek fırlatanlar bir bahar gecesi
Sırları ifşa edilenler gök gürültüsünde
Kırın yeniliklerini bekleyenler
Dağlara açılan yolağızlarında
Ve ufku gülle çevrili kentler
Şiraz özentili kasabalar
Kiraz ağaçlarıyla Şiraz'a dönüşenler
Sizi buluyorum bir kere daha içimde
Yaşlıysam da gençsem de
Bir ölüm gibi gurbetleşmiş biriysem de ülkemde
Taşları düşlerimle bir kılıç gibi ikiye böldüğümde
Yerine gelmemiş adaklarımla
Kurban gibi boynunu uzatan kelimelerimle
Taşları ikiye böldüğümde
İnsanı ölmeden içine gömdükleri
Hayâlden ırak
Akşam taşlarını

V.

Dicle'yle Fırat arasında
Bir eski şehir cennet titremesi
Sarı güller çevirmiş dört yanını
Yabancı bir şehir gibi
Kırmızı güller yerli
Kuzuların doğması nasıl beklenirse o ülkede
Güllerin açması da öyle beklenir gün doğmadan önce
Bahar yağmurları böyle güllere gebe
İner gökyüzünden bahçelere
Nişanlarda gül şerbeti içilir
Hastalara gül şurubundan ilâç
Gül bir yeni yıl gibi
Yetişir evlere muştu gibi
Hızır fısıltısı say onu

Baharın salâvatı güller
Yeryüzüne gelerek sabahları
Yataklara dökülerek
Aşk ezanını okurlar gençlere

Dicle'yle Fırat arasında
İpekten sedirlerinde Kur'an okunan
Açık pencerelerinden gül dolan
Güneşin beyaz köpüklerinde yanmış
Bir şehir bir eski kanatlar ülkesi
Ölüm kıyısında bahar bekleyen
Gül ağacından tabut yapıp içine giren
Ülke
Gökyüzünü deniz gibi kullanan
Yaz geceleri
Samanyolu'nun bir köpük gibi koşarak
Dağlarına bağlarına çarptığı
Yıldızlarının yere yakınlığından
Fazlalaşmış akıl hastaları
Bir gülün ölümle ilgisini
Gülle ölüm arasındaki sırrı
Arar gibi
Bir gülün hesabını sorar gibi
Şiddetli kan dâvalarının ülkesi
Kadınlar büyütürler çocuklarını
Bir aşı vurur gibi şahdamarlarına
Göstererek öldürülmüş babalarının
Kanlı giysilerini

Batısına Fırat'ı alıp
Doğusuna Dicle'yi

Bir diriliş sûru gibi saklayarak geleceklere
Kurumuş bir su yatağı gibi kaynayan
Üzeyr deresini
Bir kutlu yaprak gibi
Doğuda sallayarak
Zülküfül tepesini
Göğsünü vakte geren yoksul ülke
Zenginliği baharda çobanların kavallarında çocukların
türkülerinde
İğde kokularında üzüm asmalarında güllerde
Zengindir gülleriyle bu ülke her şeyden önce
Kırk yıl öteye gitseler de
Bu yerliler
Gül açar gül kapanır boyuna gönüllerinde
Yaşlısıyla genciyle
Gül taşırlar dünyanın bütün ülkelerine
Bir tek denizle avunurum o ülkesiz
Deniz ki gelip çarpınca karaya
Sanki bembeyaz güller açar dudaklarında
Güneş ki doğuda ay ki gökyüzünde
Bir işarettir bana
Unutmamak için o ülkeyi
Develer çölde neyse geceleri
Ben de öyle saklarım anılarımda o ülkeyi
Bir kere daha doğsam orda doğarım elbet
Batsam orda batmak isterim
Bir güneş gibi

VI.

Toprağın çağırmasına ulaşan yağmur
Tohumların diriliş çağrısına
Çocuksu çağrıya uyarak inen su
Çayırların yağmur çizgilerinde
Göğe yükselişleri
Çocukların göğü tılsımlayan özlemleri
Bir çubuk ucuna tüyler ve paçavralar takarak
Kapalı kapıların önünde haykırarak
Gök boşanışını çağırmaları
Baharı maskaralaştırmaları
Dağsa ayrı bir çırpınışta
Keklikten kekiğe geçiş sağlığında
Duman ve sis badanasında
Ağaçlarsa bir düğünün eteğinde
Güneş yağmur ve rüzgâr
Koyunlar ve kuzular
Arı kuş kelebek ve pervaneler
Bir düğün haberinin çilesinde
Tabiat genç ve yalın bir anne
Ağaç su gök ve taş doğuracaktır
Açılacak doğum ehramları
Akrep bile emzirilecek karataşın memesinden
Emzirilecek yemişlendirilecek kanlı fırtına
Kudret devşirilecek meşe sesinden ve yapraklarından

VII.

Karacadağ siyah dağ akrep dağının taşı tutuştu
Bahar gecelerinde
İkiye bölünmüş bir ay gibi
Buluşup ayrıldı doğu ve batı ateşleri
Ufuklar
Rüzgârlar
Tutuştular
Kar ve geyik karışarak
Eridiler aşı boyalı toprakla birlikte
Dicle büyüsün diye
Dicle'nin ovaya dönük gözleri
İrileşsin diye
Dutlar döküldüler tepelerden
Yere inmiş
Bir pembe meleksi toz şeftali çiçekleri
Mutlu dede ölümünün eflâtunu
Kasaba sırtlarında
Çocuklara bir şafak yiyeceği
Bir seher özü
Badem çiçeklerinin içinde
İğde çiçeklerinden ve gülden önce

Kadife tüylü çağlalarla
Mayhoş baharı tattık
Hıdrellez bahçelerinde
Ve havuzlarda taze gün ışıklarıyla
Çizgilerini ütüleyen ceviz yaprakları
Küfünü buğusunu dağıtıyor dağ manastırlarının
Kapanmış gözlere ilâç gibi
Açılan her bahar yeniden geleceğine İsa'nın
Kuzuların oğlakların çağırışıyla
Yıldız kollayışıyla çobanların
Dağ ucunda bir kırmızı çizgi sabah günü
Ve dağa ılık bir banyo ikindi
Yüklenmiş bütün eski ve yeni kabile yüklerini
Yakaları kalkık gibi
Dağa hep dağa doğru giden
Katırların inatçı sessizliğiyle
Sonsuzluğa bakıp da kişneyen atların kesik dudaklarında
Güneşin önüne dökülmüş bütün bir sefalet
Yıka yıkayabildiğince bunu ey sağlık ülküsü
Yıka bütün bu kış yoksulluğunu
Bütün bunlar bir başlangıç güllerin açılmasına
Bahçeleri aydınlatan bir mevlüde
Üstüne gül yaprakları dökülen masalarda
Güneşin parçalandığı çatallarla kaşıklarla
Gül suyu içilen çay bardaklarında
Andığımız mutlu zamanlarda
Su içtiğimiz bakırdan kaplarda
Dağdan ovaya dökülmüş
Bir kucak dolusu gül gibi
Kokuyordu küçük Şiraz
Doğduğumuz kasaba avuçlarımızda

Hey çalınmış ışık sabah kızlarının süpürgelerini aydınlatan
Taş aralıklarda
En derin bir deniz dibinden gelmiş gibi
Açık yosun yeşili elleriyle
İpek örtülere bürülü kelimelerle
Salâvatlarla gül derer
Gül dağıtır
Gül satarlar
Bir gençlik gibi açılan sokak ağızlarında
En çok gül sebilinin kenti bu kenttir
Her evin penceresinde dizili gül şişeleri
Ölüme çare gibi boşaltılan
Büyük hastalıklarda
Üstündeki küf tabakası aralanarak
Yudum yudum bardaklara
Biz çocuklarsa
Güllerle döğdük birbirimizi her baharda
Gül fırlattık birbirimize taş yerine
Gülle ıslattık birbirimizi
Gül sularında yıkadık saçlarımızı
Gül sularında yıkandık leğenlerde
Gül taşıdık okullara kitaplar arasında
Pencereden uzanan bir gül
Güçlendirdi bizi imtihanlarda
Şimdi gençliğin şu son yıllarında
Karıştırdığım gençliğimin kitapları arasında
Elim tozlanır bir gül yaprağının kuru çıtırtılarıyla
Gül yaşamış biliyorum
Ellerimde yüzümde ayaklarımda
Güneş görmemiş kirler akıp dururken çevrede bu yıllarda
İstanbul'un bir sarnıcında

Gül devşiriyorum anılarımda boyuna
Gül ölmeden önce gerek
Odanın havasını değiştirsin
İçilmeden duran loş suya yansısın diye
Dokundurmak için baharı
Ölünün ellerine
Gök gürültüsünün şimşeğin yağmurların
Bulanık sellerin kuzu sıçramalarının
Çoban aşklarının yıldız kaymalarının
Hasat yangınlarının
Cami aydınlıklarının
Ay titreyişlerinin özü olarak
Ölüyü öteye en hafif çekişlerle
Tekbirlerle salâvatlarla
Acımasız çekip götürsün diye
Gül gerek bardaklarda
Tabut için değil
İnsan için
İnsan ölmeden önce

Son insan ölmeden önce
Bir ülkü inecek bahçelere
Beton ölümler arasına sıkışmış
Ay verimi küçük parklara
Gül tarhları gelecek
Küçük parklara büyük kentlere yeniden
Doğduğum kasabadan
Size bir mutluluk haberi gibi
Gül gelecek
Kıyamet demek gülün geri gelişi demek
Gül peygamber muştusu peygamber sesi

Doğunun açılan alınyazısı
Yırtılan kalbimin çile çiçeği
Çiğ
Linyit sisini dağıtan bahar sesi
Benim sesim
Bir kere daha duyulan ayak seslerim
Tabiatı aşan alkışlarım
Kâğıt yakan kafam
Kalem kıran yüreğim
Gönlümün köleliği
Muştularım
Toprağa
Suya
Göğe
Güneşe
Aya
Bitkilere
Hayvanlara
Cinlere ve meleklere
Bütün insanlara
Gül aydınlığı
Okunan bir kitap
Bir muştuyum ben

VIII.

Yazda kuruyan yılan kabukları gibi
Kurudu kış kış savaşçısı çekip gitti
Yalnız kışın kefeninden izler kaldı
Yüce yalçın dağ tepelerinde

Sen engel olamazsın kış atlısı
Bahar gelince gülün açılışına
Karanlık kılıçların kırılır bir aydınlıkta
Dua gibi loş bir sabah aydınlığında

Bu gelen diriliştir kuşta ses
Menekşede koku gür çayırlarda yeşillik
Ölümden sonra gelen yeşillik
Varlık üstüne meleklerden saçılan dökülen

Gül doğar ay gibi bir gecede
Dünya toprağı boşuna direnmede
Alçı gibi yapıştırılmış bir rüzgârla tepelere
İnkâr kentinin harmanı savrulmuş yokluğa hiçliğe

Gül yaprağından kubbe
Gül fidanından çatı
Gül kokusundan anne
Gül şurubundan aşk sanatı

Yeni bir uygarlık gibi
Gökdelenlere cilâ
İnka duyarlığı
Maya büyüsü gibi

Ölülerin üstüne dikilen güller
Onları diriltmeye yeter
Yeter ki insanın canını yeşertecek
Yaradılış baharının soluğu üfürülsün yüceden

Ufuklar yeşil soğan boruları gibi
Diriliş çağrısına ayarlansın
Gökten Hızır'ın damlaları boşansın
Aksın içimizde muştuların ırmağı

Nar çiçeğe dursun
Düşsün ağaçtan dutlar
Kurtların yemesine hazırlansın
Dedelere gök azığı kirazlar

Ağaç delen kuş
Kiraz yiyen kurt
Üzüm ezen kaplumbağa
Diriliş uygarlığına küçük çile katkıları

Sıcak kentin serabı
Ağdı ufuklardan üstümüze
Mahşerde savrulan palmiyeleri yelpaze
Günahlarımızın som cehennemi çöllerin

Ey gül sen bahar yağmuruna karışan
Diriliş şarabı olursun bize
Ölüp de dirilmiş çocuklar oluruz biz
Seni kana kana bahar bardaklarından içince

Seni içtik yılan ve akrep yaklaşmaz bize
Güneş yakmaz ay büyülemez bizi
Müneccimlerin yıldızları kaynaşsa da üstümüzde
Kara güne gölgemiz düşse bile

Kan kıyamet kopsa da şehirde
Ölmez adam can verse de
Sonsuzluğa ayarlı bir sedirde
Beklenen gül açılacak seherde
Baharla gelen yemyeşil bir seherde

IX.

Gül şarabından içtik sabahları
Namazın ta kendisi gül şarabı
Bir şarap oruçlarımızdır damıtanı

Çölde akan suyun
Çocuk düşüyle sallanan hurmaların
Kuşluk ve ikindi gölgelerinin
Güvercin kadehlerinin şarabı

Gün doğmaz bu şarap doğar
Gül açılır ve bu şarap
Şaraba karşı bu şarap

Saçılır göğümüze
Savaşçı bilgin anne
Çıkarız birbir bir sisten
Çanların alacakaranlığından
Toprak karabasanından
Ölüm kasabasından
Gün doğusuna
Sabah çağrısına
Diriliş pazarına
Gül şarabının
Atları yerinden sıçratan
Coşkunluğu sarhoşluğuyla

Kınama beni güneş adamı
Ak kundaklardan çıkıp
Gökyüzü beşiklerinde sallanan
Yeraltı maden damarlarından
Daha ağırsam
Kınama beni ayağa
Daha kalkamadıysam

Üç mevsim bekler
Bir bahar ister
Uygun bir rüzgâr
Ve bir sabah
Yanmak için
Gül dalındaki fener

Bir destan bir çağ ister
Destan şarabını yıllarca

Gül bardaklarından yudumlamakla
Ayağa kalkar bir insan

Bir cihan savaşının kâbusu
Bir beylik - ağalık tavusu
Bir devrim horozu elinden
Kutsal bir miras gibi
Gül şarabı şişesini
Devirmeden bozmadan
Kurtarıp taşıdı bize baba

Bir sabah namazdan sonra
Gül açılmış bahçelerde
Apaçık gördü ilerde
Bu şarabın biz sarhoşlarını

İşte uyandık kınama bizi güneş adamı
Uyandık Ashab-ı kehf gibi
Güllerin açılma vakti
Ağacağız kente şimdi

Gül uygarlığı
Gül şarabının uygarlığı
Gül kokusundan mest olup
Ölüyken dirilenler gibi
Ağacağız kente şimdi

X.

Çeşmeleri yosun bağlamış
Bir ülkedenim ben
Ne çam iğneleri arasında güneş yıkıntısı
Ne kırılmış kadehinde mevsim
Vakti kirlenmemiş plajlarda
Ne güllerinde
Otellerden dökülen
Turist bakışının eğlentisi
Aylıklı güller değil
Kasabamın gülleri
Anne teri
Babanın çocuk yası
Sesten değil
Dilsizlikten doğan
Sisten değil
Aydınlıktan
Güneşin doğuşundan önce
Gün ışığından doğan
Samanyolu'nda alnı
Çiğ demetlerinde gözleri
Vapur bağırtısıyla ürpermemiş
Isırmış vahşi eşeklerimiz onları belki

Tüyleri dökülmüş hadım
Ada eşeklerini bilmemiş
Denizlerin derinliğine düşmemiş belki
Ama yağmurlardan
İbrahim'e mahsus
Ateş hikmetini emmiş
Emmiş emmiş ve ezberlemiş
Eşkiya mezarlarını deşmiş
Deşilmiş mezarlardan gözükmüş
Pencere açmış ölüm zindanına

Ve kapılar açmış doğum zindanına
Diriliş ayazmasına
Yusuf'un hücresine
Düş olmuş
Düşmüş asmalardan
Babil'in dudaklarından
Kudüs sarnıçlarından
Çalkantılar taşımış
Mısır'ın kızgın umutsuzluk akşamlarına

— Bahar gelmiş Yusuf
Çok düş gördük
Gül getirilmiş hapishaneye
Çok düş yorumladın ama
Henüz çıkamadık geniş
Ve aydınlık yeryüzüne
Bir gül getirilmiş
Ama aşamadık duvarları
Çıkamadık gül
Bahar ülkesine

XI.

Ah en çok bu tepe ışıklı
Gün doğmadan önce ağarmış avuçlarımızda
Al tutmuş toprağını
Ses geçmiş kayasına
Taşları süt gibi içmiş
Gönlün gül muştusunu
Her tepeyi tek tek alıyoruz geceden
Ayın çekimi gibi çekiyorlar bizi
Düşüyoruz üstlerine
Bir halice düşer gibi
Gün doğmadan önce
Her tepe
Sanki bir düğünün kına gecesi
Bir tepede
Kırılmış dökülmüş mezarlar
Dağılmış bir ocağın taşları gibi
Doğurduktan sonra
Yatağına yıkılan bir kadın gibi bu tepe
Daha aşağılarda
Karıncaların güne doğru yürüdüğü vâdi
Sağda kendi bal düşüne dalmış arıların
Bir iş mezmuru okur gibi vızıldayışları

Solda
Güneşin doğuşunu kutlamak için
Şehvet anıtı kesilmiş
Eşeklerin anırtıları
Ve ortada yürüyen göçebeler
Uyarlığın yumuşaklığıyla
Bir tezgâha yürüyen yün oluğu gibi
Koyun sürüleri
Ah bunlar ne temiz çakıl taşları
Sessiz çakıl taşları
Kayıyorlar susuz bir akıntıda
Keçiler yol kıyılarında
Tütün yaprağı toplayan işçiler gibi
Meşelerin yapraklarını
Yeni doğan güne göstere göstere
Koparıyorlar ağızlarıyla
Ve inekler öküzler atlar
Böğürtüleriyle kişnemeleriyle
Ve çobanlar haykırışlarıyla
Ovayı çeviriyorlar bir sabah mahşerine
Böcekler kelebekler çekirgeler
Toz içinde rüzgârı canlandırıyorlar
Köpekler soluyan dilleriyle
Ateş katıyorlar bu yeni bâdısabaya
Günün çağrısına
Ve biz her tepeyi tek tek alıyoruz şafaktan
Ve her tepede bir ay gizli sanki
Kendi cennetine çekiyor bizi
Ve ovayla dağın ayrıldığı yerde
Kent
Kentin üst çizgisi gül çizgisi
Aralarında dolaşan

Çaresiz dilsiz âşıklar
Kitabını kaybetmiş meczuplar
Konusu unutulmuş ağıt
Fabrika dumanlarında yanmış bir bülbül
Terkedilmiş bir çeşme
Perisiz ve yankısız
Ve gül tarhları yanmış bir tepe gibi
Gün doğsun doğmasın
Aydınlatıyor yanını yöresini
Ve dağı gördüğümüzde
Karpuz bölen sulara
Sıcak bir bıçak gibi
Saldığımızda yankımızı
Peygamber makamlarında
Diz çöküp boyun eğdiğimizde
Şamdanlarda
Kendimizi mum gibi yaktığımızda
Karacadağ'ı yaktığımızda
Çok eski çağlarda
Tapınılırcasına düzgün kesilmiş taşlarda
Ellerimizi bir güvercin gibi öteye doğru yürüttüğümüzde
Üzeyr peygamberle birlikte
Eşeğimiz ve biz dirildiğimizde
Zülküfül gibi iki kere kefil olduğumuzda
Doğuma ve ölüme
Ashab-ı kehf gibi uyanır uyanmaz kente koştuğumuzda
Ülkümüzü iğde ve gül bahçelerine saçtığımızda
Kerpiç damların içinden
Yoksul kadınlar memesinden
Sen çıkıp geleceksin ey oğul

XII.

Kuşlar dolmuş bahçemize
Konmuş nişasta güneşe
Domates suyu ve ipe dizili biber
Tarhana ve bulgur
Evin kışı yazda hazırlanır
Kazanlar kaynar
Ateşler yakılır
Dut kurutulur
Tesbih taneleri gibi kiraz ve vişne
Biriktirilir evin kilerine
Yaz bir yay gibi gerilir yılın üstüne
Kış sıkıştırılır
Düşünceden başlayarak
Ellerin emeğiyle
Bütün bunlar kadınların sanatı
Ve dudaklarında gül türküleri

Gül gelmiş gül gelmiş
Gümüş düşmüş bahçemize
Altın serpilmiş suya
İğde dalı yola ağmış

Bahçemize bülbül doğmuş
Ay gibi bir bülbül doğmuş
Bülbül sesi bir gecede
Sedef gibi aydınlanmış

Gül gelmiş gül gelmiş
Şam'dan bir bulut inmiş
Bağdat'tan bir rüzgâr esmiş
Sabah rüzgârları esmiş

Ve erkekler inerken çarşılara
Doğudan ve batıdan gelen haberlere
Katır eşek at ve deve sırtlarında
Taşınan dünya ve ahiret azıklarına
Ölçmek biçmek ve tartmak için
Ve büyük kahvelerin aynalarında
Boy göstermek için sert marşına kentin
Çay içerler gül suyu damlatılmış
Ölenleri ve evlenenleri
Ve askere gidenleri
Ve askerden dönenleri
Ve okuyanları konuşurlar
Eski savaşlar
Anılar
Skandallar
Âyetler ve hadisler
Sancaklar
Eski kale alımları
Düşüş
Radyodaki yabancı söz
Gazetelerin el kirleten teri
Mürekkepteki Lâtin teri
Ve Lâtin hilesi
Avrupa öfkesi
Kuşluk kahvelerini dolduran
Melek ve şeytan

İblis ve Cebrail
Cin ve insan
Mezar beşik düğün atölye dükkân
Maarri ve Piyer Loti
Savaş ve Kur'an
Açılmış sayfalar
Karışmış yapraklar
Sonra bir trenin düdük sesleri
Kızgın ray
Kampana ve ney
Sonra çarşıda
Halı kaçak kaput gizli tütün ve tüfek
Ağarmış saç
Ölü terekesi
Haciz eşyası
Nakli çıkmış memurun çalar saati
Sabrı buğday çuvallarının
Kantar
Yoğurt kâseleri
Baharat
Tarak lif kese ve kınakına otu
Kuşak
Kavun ve karpuz sergileri
Tulumlardan boşanan ayran
Krom taşlarıyla dengeli
Odun denkleri
Çarşı tablosu
Durgun an yaklaşan öğle
Duvarlara doğru çekilen gölge
Camilere doğru yürüyen adımlar
Ve

Bir ses
Bir patlayış sesi
Tabancanın yılan dili
Devrilen bir insan
Kaçışanlar koşuşanlar
Birikinti boşanış sessizlik ve çığlık
Yere devrilen bir insan
Kan dâvasından bir belge daha
Ekle ekle karayazına
Akan kana gül ekle
Ve silinen bulanan çarşı kent hayallerinin gerisinde
Bir ağıt yükselir tutar doğuyu batıyı

Yıkıldı dağlar yıkıldı
Evimin üstüne güpegün
Güneş yaktı ekini
Kuş bitirdi tarlamı

Sen çabuk öldün
Hey köyü kenti titreten
Sen ölmeseydin
Oğlunu öldüremezlerdi

Yıkıldı dağlar yıkıldı
Evimin üstüne yüreğim

Sen ata bindin mi oğul
Atlar ayrı kişnerdi
Arafat dağını görmüş gibi
Göğe sıçratırlardı başlarını

Seni görmek için
Düğünlere koşardı kızlar
Niçin gittin o kara yere
Kendi ayağınla ciğerim

Yıkıldı dağlar yıkıldı
Başımın üstüne ciğerim

Kahrolun... oğulları
Kara kışa batın
Dağılsın yuvanız
Fırtınada karınca yuvası gibi

Üşüşsün karıncalar etinize
Oğlum muratsız gitti
Sizi Fırat götürsün
Oğlum muratsız gitti

Yıkıldı dağlar yıkıldı
Bacının üstüne kardaşım

Oğul almazsan öcünü
Öcünü kardeşinin
Sütümü helâl etmem
Emdiğin haram olsun

Kanlı gömleğini getirdiler
Kendisini göremedim
Kimbilir nereye gömdüler
Kendisini göremedim

Yıkıldı evi yıkıldı
Bacınızın kardeşler

Koymadılar gideyim
Mezarına erkekler
Karayazımın taşını
Toprağına dikeyim

Allah nasıl verdinse
Öyle al canımı
Ciğeri sökülmüş ana
Ölmeyip de yaşar mı

Allahım yıkıldı dağ
Üstüme dün güpegün

Artık gün kara su acı
Yeşil ağaç köz olmuş
Aklımı yemiş ifritler
Yüreğim kopmuş ciğerim ezilmiş

Yıkıldı dağlar yıkıldı
Evimin üstüne güpegün

Gül açmış diyorlar gül açmış
Dağlarda bahçelerde
Herkes gül toplamaya gitmiş
Sen niye gitmedin gelinim

Keşke sen de gideydin
O hiç ölmemiş gibi gelinim

XIII.

Sen beni gönderdin
Gülün muştusunu vermek için
İsa'nın doğumunu yaz gibi
Yahya'nın sesini kış gibi
Zekeriya'nın ürpertisini
İnsanlara
Bir bahar aşısı gibi
Taşımak için
Gülün muştusunu vermek için
Sen beni gönderdin

Kur'an meşalesini
Dikmek için karanlık dağlara
Işık saçmak için dört yana
Zeytine yağ
İncire bal vermek için
Gülün muştusunu vermek için
Dağlara taşlara
Kuşlara balıklara mercana
İnsana
Beni sen gönderdin

O kış gecesi
Arkamda sönen
Anne baba feneri
At arabasında

Balyaların üstüne
O çocuğu sen çıkardın
Büyük yolculuk için
Gülün muştusunu vermek için
Okullara
Kitaplara
Laboratuvarlara
Zindanlara
Yeraltına
Dikitlere ve sarkıtlara

Hey altın hey altın
Yerin insana yılan bakışı
Firavun büyüsü
Samiri'nin bir bağ örümceği gibi
Gönül yemişlerini paslandıran salgısı
Hey kokudan mahrum
Candan mahrum altın
Tanrım altına karşı
Altının ufukları tutmuş
Görünmez yüzlü kanatlarına karşı
Bir gülü kılıç gibi kullanarak
Kalb yararak
Ruh sarsarak
Akıl kırarak
Büyük savaşı vermeğe sen gönderdin

Sen gönderdin Rabbim sen gönderdin
İnsanı meleği şeytanı
Gül tanesindeki zamanı
Zeytindeki Zekeriya ışığını

İsa'daki acımanın zafer tâkını
İnsanı insandaki düşüş makamını
Ve kitapların var
Yaprakları melek kanatları
Ve İskit Roma
Kudüs'te yıkılan tapınak..
Omuzlarda taşınan cüzzam çarmıhı
Ve Roma'da gerilen köle kası
Ben
Milâttan önceki ben
Milât yıllarının beni
Hicret yıllarının
En muştulu kölesi
Ben
Evet Tanrım
Sen gönderdin
Tüm sen gönderdin
Kendi ışığında tutarak
Kendi gölgenden sayarak saymayarak
Sen gönderdin
Dağlara buyurucu kıldın
Demiri yumuşattın avuçlarımda
Deveyi önüme çökerttin
Samanyolu'nu bir nar ağacı gibi donattın bize
Bütün bu muştuyu sen verdin bize Tanrım
Suda kendimi gördüm Tanrım
Bu muştuyu sen verdin bize sen verdin Tanrım
Geceleri bütün yıldızlarını saydım
En çok geceyarılarından sonra
Ülker yıldızında konakladım
Sabah yıldızını bekledim

İçime doğacak bir ilham gibi
Dağuçlarından çıkan güneşinde döndüm
Döndüm Tanrım döndüm
Sonra geceleri
Meşe ağaçları arasından
Bir su şırıltısı
Bir keçi melemesi mi
Hiç biri değil bu hışırtı
Doğan aydır bu
Bu ayı sen gönderdin Tanrım
İşaret saydım senden onu yıllarca
Aramızda ne gizli sözleşme bu
Ne arzu ne ateş bu
Her şeyiyle dünya
Gece ayışığında
Senin tükenmez sözünden bir sağlık
Bir yoğurma bu

Ayın muştusunu vermek için
Beni sen gönderdin Rabbim
Ayağıma sen taktın
Aya doğru akan hız türküsünü
Hey Odisseus nerdesin
Ksenofon
İbn-i Batuta
Evliya Çelebi
Yazın yeniden insanın macerasını
İnsan kasının çılgın kahkahasını
Duy yeraltındaki yerin ta kendisi olan adam

XIV.

Tanrım duam şu ki her şey yeniden toprak olsun
Su toprak olsun
İnsan toprak gibi duysun yeri
Ay toprak olsun
Topraktan kaçanı toprak tutsun
Gün toprak olsun
Kabirler saltanatı toprak olsun
Yazı
Kitap
Ve söz toprak olsun
Ekin ekilmeye mahsus
Yeni tohum atılmaya ait
Yeni insan doğsun için
Toprak olsun
Ah yetiş çocukluğunda çobanlık eden
Yetiş toprağın yeni mayalanmasına
Yetiş mağaranın ışımasına
Yetiş ayı ikiye bölen parmaklarıyla
Yetiş büyük armağancım
Oruç armağancım namaz armağancım

Yetiş ulların imamı
Yetiş toprağın yeni doğuşuna
İnsanın yeniden
Dirilme süzülüşüne
Yetiştir toprak saçan ellerini
Tanrı gücünü görmeyen gözlere
Saçtığın topraklardan yetiştir bize
Ey gök yolcusu
Yolculuğunda meleğin kanadı
Mevsimi geçmiş bir gül yaprağı gibi kuruyan
Yetiş bize kıyamet bildiricisi
Kıyametteki sevinç muştucusu
Yetiş kabaran yeni toprağa
Kur'an tohumunu ekmek için
Gül tohumlarını saç bize
Gül bahçesi olan türbenden
Ve komşun Tanrıevi'nden
Ve sevgilin olan ve sevgilisi olduğun
Diri Diriltici olanın
Acımasından bize

Yetiş ayağının tozu olduğumuz peygamber
Yetiş her zaman diri olan varlığınla
Yetiş yak lâmbamızı
Yetiş aydınlat karanlığımızı
Yetiş yeşillendir çöllerimizi
Yetiş dirilt insanımızı
Seni sevenin ismiyle yetiş bize
Yetiştir bize
Günahlarımızı kül edecek ateş harmanını
Verim yağmuru insin ülkemize

Mekke'ye Medine'ye Şam'a
Kudüs'e Bağdat'a İstanbul'a
Semerkand'a Taşkent'e Diyarbekir'e
Yetiş Peygamber imdadı yetiş
Yetiş Allah'ın izniyle
Yetiştir erlerini
Diriliş bayraklarını taşıyan
Şehit gömleklerini peşin giymiş
Ateşten, sudan geçer gibi geçen
Allah önünde her varı yok gören
Dağların üstünde erip
Kentlere şafaklar gibi ağan
Küçük askerlerini
Gül diksinler diye yeni topraklarına
İnsanın ta gönlüne
Yetiştir erenlerini
Allah'ım
Âmin

(1969)